

Ризоуддин ибн ФАХРИДДИН

АҲАМИЯТСИЗ СҮЗЛАРДАН САҚЛАНИШ

“Киёмат кунида гуноҳи кўп бўладиган киши дунёдалик вақтида аҳамиятсиз сўзни кўп сўзлаган кишиидир”.

Тили сабабли одам боласига келадиган хатарлар кўп бўлганидан Расууллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) мумкин қадар тилни тийиш ҳақида умматга насиҳат қиласидар ва ҳар хил олди-қочди сўзлар билан умрни исроф қиласликни маслаҳат берадилар.

Тилни эркин қўйиш ёлғон ва хато, гийбат ва чақимчилик, риё ва нифоқ, фаҳш ва ифлослик, хусумат ва ажралиб кетиш, ахлоқсизлик ва дилозорлик каби оғатларга олиб келиши маълум. Шунинг учун: “Ким тилини тийибди, нажот топибди”, дейилмишdir.

Лекин тилни сақлайман деб бутунлай жим туриш лозим эмас, сўзларни эса ушбу тўрт қисмга ажратиш мумкин:

Биринчиси: **фақат зарарли**.

Иккинчиси: **фақат фойдали**.

Учинчиси: **зарар ҳам, фойда ҳам бор**.

Тўртингчиси: **униси ҳам, буниси ҳам йўқ**.

Биринчи ҳолатда мутлақо сукут зарур. Иккинчисида сўзлаш лозим. Учинчисида агар фойдали томони голиб бўлса, сўзлаш керак. Тўртингчисида сукут лозим. Чунки фойда ҳам, зарар ҳам йўқ нарса билан шугуланиш вақтни зое кетказишдан ўзга нарса эмас.

Тил ўзи кичкина бўлса ҳам, таъсири каттадир. Тил сабабли улуғ ҳодисалар пайдо бўлади ва одам боласининг бошига даҳшатли фалокатлар келади. Шунинг учун Расууллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) тилга хўжайин бўлишни ва ўйлаб сўзлашни буюрганлар

Баъзи олимлар: “Банда оғзини беркитилган бир хазина қилмай туриб, ҳақиқий имонга эриша олмайди”, деб ривоят қилишган.

*Нафсни тузатишга бу кун кучингни сарфла,
Охирда топмассан бунга имкон эҳтимол.*

Хулоса. Бу ҳадис ва бундан бошқа қўп ҳадислар охират кунида одам болаларининг тиллари (гаплари) сабабидан масъул бўлишларини ва кўп мashaқат кўришларини баён қилади. Ўз ишини ўзи текширмаса, шу ишни билатуриб ўз келажагига қайғурмаса, одам боласи кимга ўтка қиласи, зулм қиласиётганини қандай далил билан исботлайди.

“Аллоҳ ҳаргиз бандаларига зулм қилгувчи эмасдир!” (Ҳашр, 10).

«Жавомеъул қалим», «Мовароуннаҳр», 2004.

РИЁ САВОБНИ ЙЎҚ ҚИЛАДИ

Нафл ибодат ва яхшиликларни, савоб ишлар ва инфоқ-эҳсонларни бошқаларга ошкор этиб, бунинг эвазига эҳтиром, мақтов, молдунё ёки мартгаба кутиш риёдир.

Куръони карим оятларида, ҳадиси шарифларда риёдан қайтарилади:

«Намозларини... риё билан адо этувчиларга ҳалокат бўлсин» (Моун, 4).

Ибн Лубайддан (розийаллоҳу анху) ривоят қилинади. Расулуллоҳ (солжаллоҳу алайҳи ва саллам): “Сизлардаги энг хавфсирайдиган нарсам махфий ширкдир”, дедилар. Шунда саҳобалар: “Эй Аллоҳнинг Расули, махфий ширк нима?” деб сўрашди. У зот: “Риёдир, — дедилар. — Қиёмат куни одамлар ўз амаллари билан келишганида Аллоҳ таоло: “Дунёда риё қилганларингизнинг олдига боринглар. Назар солинглар-чи, уларнинг олдида мукофот бормикан?” дейди».

Риё амалнинг савобини йўқ қиласди. Аллоҳ таоло зарра миқдорича риё аралашган амални қабул қилмайди. Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) риёни “кичик ширк” деганлар.

Риё амал-ибодатлардан ташқари сўзлаш, ўзини тутиш ва бошқа ҳолатларда ҳам кузатилади. Баъзи одамлар чиройларини, қаддиқоматларини мол-дунёсини кўз-кўзлаб, риё қилишади. Ёдлаб олинган гаплар билан сўзамоллик қилиш, одамларга кеккайиб, кибр билан, назар-писанд қилмай муносабатда бўлиш ҳам риё саналади.

Ибодатлари, масалан, намози, садақаси, ҳажи билан риё этган одам гуноҳкор бўлади. Чунки у риё сабабли ибодатда ягона Аллоҳдан бошқани ҳам қасд қиласди.

Риё ихлоснинг сусайишига олиб келади. Қалб қораймаслиги, савоблар зое бўлмаслиги учун амал ва ибодатларни чин ихлос билан адо этишимиз, энг кичик риёдан ҳам сақланишимиз керак.

«HIDOVAT»
Ойлик диний-маърифий,
илмий-адабий нашр

Муассис

Ўзбекистон мусулмонлари идораси

Бош мухаррир

Нуруллоҳ МУҲАММАД РАУФХОН

Таҳрир ҳайъати

Усмонхон АЛИМОВ

Абдулазиз МАНСУР

Абдураззоқ ЮНУС

Ортиқбек ЮСУПОВ

Нурилдин ҲОШИМОВ

Анвар ТУРСУН

Неъматилла ИБРОҲИМОВ

Аҳад ҲАСАНОВ

Зоҳиджон ИСЛОМОВ

Зоҳидилло МУНАВВАРОВ

Баҳодир КАРИМОВ

Эркин МАЛИК

Муҳаммад Шариф ЖУМАН

Юсуфжон ИСҲОҚ

Исомиддин ОЛИМ ШАЙХ

Абдул Жалил ХЎЖАМ

(Бош мухаррир ўринбосари)

Аҳмад Муҳаммад ТУРСУН

Муҳаммад Собит САЛОҲИДДИН

Муқова

«Voris Design» маркази билан
ҳамкорликда тайёрланди.

Бадиий мухаррир

Хайруллоҳ ҚУДРАТУЛЛОҲ ўғли

Матнни

Райҳона ҲОЛБЕК қизи,

Зебунисо ҲУСАЙН қизи

терди.

Манзилимиз:

700069 Тошкент шаҳри

Зарқайнар 18-берк кўча 47а-үй;

Тел: 240-45-62, тел.факс: 244-36-53.

Интернет сайтимиз: www.hidoyat.uz

Интернет почтамиз: hidoyat_jurnal@mail.ru

Ўзбекистон Республикаси Матбуот ва ахборот агентлигига рўйхатта олинган. Гувоҳнома рақами 0177.

Босишга 2008 йил 8 сентябрда руҳсат берилди.

Босмахонага 2008 йил 12 сентябрда топширилди.

Қоғоз бичими 60x84^{1/8}. Адади 24800 нусха. 176-сон буюртма. «КОН NUR» МЧЖда босилди.

Кўлэзмалар қайтарилмайди. Мақолалар хат орқали юборилганида исмлар тўлиқ, мансиз аниқ ёзилсин. Мақолалар кўччириб босилса ёки иқтисоб олинсан, «Ҳидоят»дан олингани кўрсатилиши шарт.

МУНДАРИЖА

Ҳадис шарҳи	
Ризоуддин ибн ФАХРИДДИН	
Аҳамиятсиз сўзлардан сақланиш.....	1
Таянч нуқта	
Риё савобни йўқ қиласди.....	2
Имомларимиз	
Меҳмон ЖАББОРОВ	
Исломда бўлиш саодат қалити.....	6
ЎМИ ҳаёти	
Намунали имомлар. Кенгашиб олиниди.	6
Яхшиликка чақириш	
Жаъфар АБДУЛМУМИН	
Истак ва нафс.....	9
Зиёрат	
Пайғамбаримиз (алайҳиссалом)	
намоз ўқиган жойлар.....	12
Яхшиликка чақириш	
Хаванинг илк рамазони.....	13
Аёллар саҳифаси	
Мұхтарама УЛУГОВА	
Оддий эътибор.....	14
Олисларга саёҳат	
Аҳмад ТУРСУН	
Баҳрайн давлати.....	16
Муносабат	
Миссионерлик найранглари.....	17
Маърифий сұхбатлар	
Тариқат тўғрисида.....	18
Митти тадқиқот	
Комилжон РАҲИМОВ	
Бухоролик иккى олим.....	23
Шеърият	
Ўзан ОРИФ	
Шукр қил.....	24
Шавкат УСМОН ВАЛИЕВ	
Нечун севмайин.....	24
Эрназар ТОПИЛ	
Охират экинзори.....	25
Абдулносир БОБОМИРЗАЕВ	
Ҳиммат бергин.....	25
Эрож МИРЗО	
Она меҳри.....	25
Тошкентнинг 2200 ишлiği	
Ҳабибуллоҳ ЗАЙНИДДИН	
Мавлоно Ҳофиз Тошкандий.....	26
Ёшлар или	
Зумрад ФОЗИЛЖОН қизи	
Мустаҳкам иморат.....	29
Маълумотхона	
Аҳаджон ҚЎШАҚОВ	
Ислом тараққиёт банки.....	30
Ҳайитингиз муборак!	
Муҳаммад ВАФО	
Хурсандчилик куни ғанимат.....	32

Тағсир

ЮСУФ СУРАСИ

4

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Унинг шериги йўқ. Тавҳид шу. Бизларни одамларга пайғамбар қилиб юбориши, бизлар одамларга тўғри йўлни кўрсатишимиш, залолат йўлидан уларни огоҳлантиришимиз биз пайғамбарларга ва одамларга илоҳий марҳаматдир. Лекин кўп одамлар Аллоҳ таолонинг уларга пайғамбарлар юборишидаги неъматини билмайди.

Мужда

ЖАННАТ ВАСФИ

Аллоҳ таоло марҳамат қиласди:

“Бу (биз сизга хабар берган қиссалар) бир эслатмадир. Шак-шубҳасиз, Аллоҳдан қўрқадиган зотлар учун гўзал оқибат – Улар учун барча дарвозалари ланг очиқ мангу жаннатлар бордир” (Сод, 49-50).

Масала

БИР САВОЛ СЎРАСАМ...

15

«Макруҳ» сўзи лугатда «хунук саналган», «номаъқул иш» маъноларини англатади, шаръий ҳукмларда кўлланиладиган истилоҳdir. Таҳорат, намоз, рўза каби ибодатларда макруҳ иш қилинса, ибодат бузилмайди, лекин у нуқсонли ва савоби камайган бўлиб қолади. Масалан, намозхоннинг рукуда бошини баланд тутиши, қироатни шошилиб қилиши макруждир.

Хабарлар

ИСЛОМ ВА ОЛАМ

Кёлнда жомеъ қурилади

Кёлн шаҳар кенгашида (Олмония) кўпчилик овоздан билан улкан масжид қурилиши маъқулланди. Лойиҳага кўра, масжид гумбазининг баландлиги 37 метрга, иккита минорасиники эса 55 метрга боради. Яъни, масжид баландлигига кўра, шаҳарда иккичи ўриндаги иморат бўлади.

22

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَدَخَلَ مَعَهُ الْسِّجْنَ فَتَيَانٌ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَنِي أَعْصِرُ حَمْرًا وَقَالَ الْأَخْرُ إِنِّي أَرَنِي أَحْمِلُ
فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الظَّيْرُ مِنْهُ نَسْتَعْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَنَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١﴾ قَالَ لَا يَأْتِي كُمَا
طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِي كُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلِمْنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَةَ
قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْأَخْرَةِ هُمْ كَفِرُونَ ﴿٢﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَةَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ مَا كَارَ لَنَا أَنْ نُشَرِّكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ
وَلِكُنَّ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣﴾ يَاصَاحِبَ الْسِّجْنِ إِنَّ رَبَّكَ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ أَلَّا
حِدُّ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَيَّتُمُوهَا أَنْتُمْ وَإِبْرَاهِيمُ كُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا
مِنْ سُلْطَنٍ إِنَّ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمْرٌ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِينَ أَقْرَبُوكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا
وَلِكُنَّ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

ЮСУФ СУРАСИ *

36. У билан бирга икки йигит зинданга тушди. Улардан бири деди: «Мен тушимда узум сувини чиқараётганимни кўрдим». Бошқаси деди: «Мен бошимда нон кўтариб турганимни, ундан қушлар еяётганини кўрдим. Бизга шунинг таъбирини айтиб беринг. Биз сизни яхшилик қилувчилардан деб биламиш».

37. У деди: «Сизларга ризқ қилиб юбориладиган таом олдингизга етиб келмасидан аввал унинг нималигини айтиб бераман. Бу менга Тангirim билдирган нарсалардандир. Чунки мен Аллоҳга имон келтирмайдиган қавмнинг динини рад этганман. Улар охиратни инкор этишади».

Тафсири ва баёни

Юсуф (алайхиссалом) билан бирга икки хизматкор йигит ҳам зинданга ташланган эди. Улардан бири подшоҳнинг шарбатчиси, иккинчиси новвой эди. Улар подшоҳни заҳар-

38. Оталарим Иброҳим, Исҳок, Яъкубнинг динига бўйсунганман. Бирор нарсани Аллоҳга шерик қилишимиз бизга мумкин эмас. Бу бизга ва барча одамларга Аллоҳнинг марҳаматидандир. Лекин кўп одамлар шукр қилмайди.

39. Зинданда ўтирганлар! Кўп сонли илоҳлар яхшими ёки танҳо ғолиб Аллоҳ яхшими?

40. Аллоҳдан бошқа ибодат қиласётганингиз фақат сизлар ва оталарингиз кўйган номлардир. Аллоҳ унга ҳужжат туширган. Ҳукм фақат Аллоҳдадир. У ёлғиз Ўзига ибодат қилишингизни буюрган! Тўғри дин шудир! Лекин кўп одамлар билмайди».

лашда айбланишган эди. Бу воқеа Юсуфнинг (алайхиссалом) қамоқقا ташланиши билан ўзидан-ўзи тўғри келиб қолмаган, балки Аллоҳ таолонинг хоҳиши билан бўлган эди. Юсуф (алайхиссалом) зинданда тўғрисўзликлари ва туш таъбирини айтишлари билан машҳур бўлдилар.

*Давоми. Бошланиши ўтган сонларда.

Шарбатчи билан новвой туш кўришди.

Шарбатчи: «Мен тушимда узум сувини чи-
қараётганимни кўрдим», деди.

Новвой: «Мен тушимда бошимда нон кўта-
риб турганимни, ундан қушлар еяётганини
кўрдим», деди. Юсуфга (алайҳиссалом):
“Кўрган тушимиз таъбирини айтиб беринг.
Тушда кўрганларимиз ҳақиқатда рўёбга чи-
қадими ёки у таъбирализ, алғов-далғов туш-
ларми? Сизни туш таъбирини тўғри қилув-
чи, одамларга фақат яхшилик ва эзгулик ис-
товчи кишилардан деб биламиз», дейишиди.
Юсуф (алайҳиссалом) тушларни доим тўғри
таъбир қиласар эдилар. Ўзларига, билимла-
рига, холисликларига шарбатчи билан но-
ввойнинг ишончи борлигини билдилар ва
уларни ҳам, зиндондаги бошқа кишиларни
ҳам Аллоҳ таолога имон келтиришга, бутла-
рини тарк этишга чақирдилар. Юсуфнинг
(алайҳиссалом) зиндонга тушишлари ҳик-
мати шу эди.

Юсуф (алайҳиссалом) уларни ҳаққа ча-
қиришдан олдин тўғрисўзликларига далил
бўлган мўъжизани айтдилар: “Сизларга ризқ
қилиб юбориладиган таом олдингизга етиб
келмасидан аввал унинг нималигини айтиб
бераман”. Юсуф (алайҳиссалом) Аллоҳ таоло-
нинг илҳоми ва ваҳийи билан шундай де-
ган эдилар.

Юсуф (алайҳиссалом) дедилар: “Аллоҳ та-
олони ва охират кунини инкор этувчи, турли
илоҳларга ибодат қилувчи канъонлик ва миср-
ликлар динини мен ваҳий сабабли рад қил-
ганман. Куфр ва ширк йўлини кесганман.
Аллоҳ таолога ишонмайдиган, Унинг бирли-
гига, ер ва осмонларни У яратганига иқрор
бўлмайдиган инкорчиларнинг динини рад
қилганман. Пайғамбар ва расул оталарим
Иброҳим, Исҳоқ, Яъқубнинг (алайҳимуссалом)
динига бўйсунгандан”.

Юсуфнинг (алайҳиссалом) “оталарим”
дэйишлари бобо ҳам ота ўрнида эканини
кўрсатади. Юсуф (алайҳиссалом) файбдан
хабар беришлари боис унга ваҳий кели-
шини, пайғамбар эканларини айтдилар.
Сўнг, уларнинг эшлишишга рағбати ошиши
ва гапларини қабул қилиши учун пайғам-
барлар хонадонидан эканларини ҳам айт-
дилар.

Тўғри йўлдан юрган, пайғамбарларнинг
кўрсатмасига бўйсунгандарни Аллоҳ таоло
ҳақ йўлга бошлайди, уларга билмаган нар-
саларини билдиради. Яхшиликда уларни
одамларга пешво қиласар.

Юсуф (алайҳиссалом) дедилар: “Бирор
нарсани кўрмайдиган, эшитмайдиган бутлар
у ёқда турсин, ҳатто фариштани, жинни, ин-
сонни Аллоҳ таолога шерик қилишимиз биз
пайғамбарларга мумкин эмас. Илоҳ танҳо
Аллоҳдир. Ундан ўзга илоҳ йўқ. Унинг шериги
йўқ. Тавҳид шу. У Ўзининг борлигини, хо-
жалик ва илоҳликда ягоналигини бизларга
билдириди. Бу Аллоҳ таолонинг бизларга ма-
рҳаматидандир. Бизларни одамларга пайғам-
бар қилиб юбориши, бизлар одамларга тўғри
йўлни кўрсатишимиз, залолат йўлидан
уларни огоҳлантиришимиз биз пайғамбар-
ларга ва одамларга илоҳий марҳаматдир. Ле-
кин кўп одамлар Аллоҳ таолонинг марҳама-
тига шукр қилмайди. Аллоҳ таолонинг улар-
га пайғамбарлар юборишидаги неъматини
билмайди”.

Юсуф (алайҳиссалом) дедилар: «Зин-
донда ўтирганлар! Низога, тўқнашувга, ер
юзида бузғунчиликка чорловчи кўп “илоҳ-
лар” яхшими ёки ҳукмига қарши чиқил-
майдиган, бошқага муҳтож бўлмаган, ҳам-
мани бўйсундирган танҳо голиб Аллоҳ та-
оло яхшими? Сизлар ибодат қилаётган,
илоҳ деб номлаган нарсаларингиз ўзингиз
тўқиб чиқарган номлардир холос. Уларнинг
илоҳ деб аталишига Аллоҳ таоло ҳужжат
туширунгандар”.

Хўм Аллоҳ таолодадир. Аллоҳ таоло ҳамма
бандаларига ёлғиз ўзига ибодат қилишни бу-
юрган. Аллоҳ таоло буюрган тўғри дин шуд-
дир. Лекин кўп одамлар буни билмайди».

Мазкур оятлар қуйидагиларга далолат
қиласар.

1. Файбни ҳеч ким билмайди. Аллоҳ таоло
билдирисанга, фақат пайғамбарлар (алайҳи-
муссалом) файбни билишлари мумкин.

2. Динимиз ширкнинг ҳар қандай тури-
ни – бутларга, оловга, ўлдузларга, жин-
ларга, дов-дараҳтларга сифиниши қатъий
рад этади. Зоро, илоҳ танҳо Аллоҳ таоло-
дир. Ундан ўзга илоҳ йўқ. Унинг шериги
йўқ.

3. Ҳукм фақат Аллоҳ таолодадир. Барча
нарсани яратган Удир. Шериги йўқдир.

**Муҳаммад ШАРИФ ЖУМАН,
Анвар АҲМАД
тайёрлашиди.**

(Давоми келгуси сонда)

Мәҳмон Жабборов Усмон ўғли 1971 йили Жиззах вилояти Фаллаорол туманинг Лалмикор қўрғонида туғилган.

Самарқанд шаҳридаги педагогика билим юртида, Буҳорадаги Мир Араб мадрасасида, Имом Бухорийномидаги Тошкент Ислом институтида таҳсил олган. 1998—2003 йилларда Ўзбекистон мусулмонлари идораси масжидлар бўлимида ишлади. 2003 йилдан Ўзбекистон мусулмонлари идорасининг Жиззах вилояти бўйича вакилидир.

ИСЛОМДА БЎЛИШ

Ўзбекистон мусулмонлари идорасининг Жиззах вилояти

— Домла, сұхбатимиз бошида вакиллик кейинги йилларда амалга оширган ишлар ҳақида тұхтасанғиз.

— Бисмиллоҳир раҳмонир раҳим. Вилоятимизда 171 та жомеъ масжиди ишлаб турибди. Аҳолимизнинг күпи қишлоқларда яшайди. Доимо меҳнат билан банд элнинг дарду қувончига шерик бўлиш, имкон қадар ёрдам бериш асосий ишимиз. Вакиллигимиз ҳамиша масжидларда намозхонлар учун шароитни яхшилаш, халқимиз маърифатини ошириш ҳаракатида бўлди.

Бир пайтлар вилоятда, айниқса, узоқ қишлоқларда озгин на саводли мулла тополмасдан, ҳатто жаноза намозларини ўқишига ҳам қийналишган. Бугун жомеъларимизнинг ўттиз фойизида олий маълумотли, қирқ фоизида ўрта-махсус Ислом билим юртларини битирганлар имом-хатиблик қилишади.

— Назаримизда, бугун жомеълар ободлигига эътибор янги бир паллага киргандай. Масалан, пойтакт масжидларида

намозхонларга ҳартомонлама яхши шароит, қуляйлик түғдиришига алоҳида диққат қилинаЛётгани кузатиляпти. Масжидлари асосан туман ва қишлоқларда жойлашган Жиззах вилоятида бу борада аҳвол қандай?

— Тошкент масжидларига ҳавасимиз келади ва ибрат оламиз. Очиғи, бундан илгари вилоят жомеларида шароитдан кўнгил тўлмасди. Шу боис ишни аввал жамоат кўп келадиган туман марказий масжидларини таъмирлашдан бошладик. Жиззах, Бахмал, Зомин, Зарбдор туманларидаги қирқдан ортиқ масжид таъмирланди, таҳоратхоналари қайта курилди. Жумладан, Зоминдаги “Холид ибн Валид”, Зарбдордаги “Оқ масжид” жомелари кўркам бир кўриниш олди. Зарбдорга борсам, “Оқ масжид”нинг кўркам, салобатли гумбазига узоқдан кўзим тушиб, руҳиятим кўтарилади. Шарт-шароитлари яхши масжидлар қишлоқларимизда ҳам кўпаймоқда. Ибрат сифатида Зомин тумани Ём қишлоғидаги масжидни айтиш мумкин.

Бу қишлоқ вилоят марказидан узоқда, аммо шароитлари шаҳарницидан қолишимайди. Имомхатиби Файрат Ўзбеков ташаббускор, тадбиркор, меҳнаткаш одам. Қачон борсам, ўзи қора терга ботиб масжиднинг бир жойини тузатаётган, қишлоқ аҳлига ўрнак кўрсатаётганига гувоҳ бўламан.

— Шубҳасиз, масжид ободлиги унинг фақат биносининг кўркамлиги ё шароитларининг яхшилиги билангина ўлчанмаса керак.

— Албатта, масжиднинг ташқи ва ички кўринишлари бирдай гўзал бўлса, у ерда хузурхаловат билан ибодат қилинса, қавми илмли, аҳил, ҳамжиҳат бўлса, шундай масжидларни ҳақиқий обод дейиш мумкин. Обод масжид гёй обод қалбга ўхшайди. Албатта, унинг имомхатиби илғор фикрли, дунёқарашибен кенг, илми қамровли, маънавияти юксак бўлиши лозим. Айниқса, ҳар хил маънавий хуружлар бўлиб турган ҳозирги пайтда қавмнинг бирлигини сақлаш вазифаси имомхатибдан жуда катта масъулият

талааб этади. Имом-хатиб илмамърифатда, интизомда, кийиниша, муомалада, одамийликда ўрнак бўлса, одамлар унинг атрофида жипслашади. Бир нарсани жамоатга етказишдан олдин шу нарсага ўзи амал қилса, гапи таъсири бўлади. Имом-хатиб ниҳоятда юмшоқсўз, ҳалим бўлиши, қавмни фарзандларидек қўриши керак. Бир оиланинг фарзандлари ҳам турли феъл-авторга эга бўлганидек, намозхонлар ҳам турфа тушунча ва вазиятдаги кишилардир.

САОДАТ ҚАЛИТИ

бўйича вакили Мөхмон Жабборов билан сұхбат

Имом уларнинг ҳар бири қалбига йўл топа билиши жуда муҳим. Агар имом-хатиб манман, кўтпол бўлса-чи?

— *Демак, маънавиятимизни юксалтишишимиз керак экан. Маънавиятсизлик инсонни жуда ҳам ожиз ҳолга солиб қўйишини ҳаёт ҳар қадамда кўрсатяпти.*

— Бу борада Президентимизнинг “Юксак маънавият — енгилмас куч” китобидан кўп нарса ўрганиш мумкин. Имонсиз, маънавиятсиз одамни тутиб турадиган таянч нуқта бўлмайди. Унинг учун бехуда, зарарли ишлар биринчи ўринга чиқиб кетади. Ношурулникнинг илдизи маънавиятсизликда.

Бир йили рамазон ойида бир киши ифторликка таклиф қилди. Очифи, ҳовлисининг ҳашаматини кўриб, ҳайрон қолдим. Қаср! Бирон жойига оддий фишт ишлатилмаган, ҳаммаси қора мармардан. Шу одам қайтишимида нолиб қолса бўладими? “Домла, — дейди у, — яшаш жуда қийин бўлиб кетди, эртага ҳаётимиз қандай ке-

чади?” Тавба дейсан. Бу ношурулник эмасми?

Тўй-маъракаларимизда исроф ҳам бор. Оила қурилганини қайд этувчи идорага борадиган келин-куёв ортидан 10-15 улов кўчани тўлдириб ўтади. Ҳатто баъзилар Тошкентдан буюртма қилиб «Лимузин» олиб келишади. Нега бу одамлар савоб, яхши ишларда эмас, риё, сохта шуҳрат ва обрў учун мусобақалашади? Ҳолбуки, шу маблагни ўзига ҳам, ўзгаларга ҳам фойда бўладиган, савобли

сидан бутун оила ботил йўлга кирган эди. Гўё бу йўлга киришларига муҳтоjлик мажбур қилган эмиш. Масаланинг илдизига жиддийроқ қарапланда эса, муҳтоjлик эмас, жоҳиллик, текинхўрлик бунга сабаб бўлгани ойдинлашади.

Масаланинг иккинчи томони ҳам бор. Яъни, бундай кўнгилсизликларга миссионерларнинг қармоғига илинаётгандарнинг атрофидаги кишилар, ёр-дўстлари, яъни, биз ҳам айбордомиз. Баъзилар энг яқин ки-

ишларга сарфласа қандай яхши.

— *Афсус, вилоядта миссионерлик ҳодисаси қисман кузатилиди. Миссионерлар юртимизга ташвишдан бошқа нарса келтирмасликлари маълум. Уларнинг пайини кесиши, адашганларни тўғри йўлга солиши борасида вилоядта қандай ишлар қилингатти?*

— Ўз динини қўйиб, бошқа динга ўтиб кетиш ҳам асли маънавиятсизлик оқибати. Ота-боболаримиз энг оғир замонларда ҳам ҳақ динимиздан воз кечишмаган эди. Энди айримлар енгил ҳаётга, текинхўрликка ўрганди. Бирор таъминлаб турман, деса, дину имонидан ҳам воз кечиб юборяпти. Ҳолбуки, Исломда бўлишнинг ўзи улуғ саодат. Мехнат қилса, қаноат қилса, Аллоҳ ризқини бермаган банда йўқ. Миссионерлар эса айнан бирон нарсага муҳтоj ёки қандайдир бир муаммоси бўлган, ким нима деса ишониб кетаверадиган кишиларни излаб юришади, уларга гўё беғараз ёрдам бераётгандек кўриниб, тўрларига илинтиришяпти. Бахмал тумани Шодмон маҳалла-

шиларининг ҳаётидан ҳам хабарсиз. Бунга Жиззах шахрининг Қалия маҳалласи Тошкент кўчаси 143-ўйда яшаган Комила Думаеванинг тақдирни мисол бўла олади. У тама илинжида аллақачон динини ўзгартирган эди, лекин “фарофати” узоқ давом этмади. Автоҳалокатга учраб, қазо қилгач, қариндошлари жанозасини ўқинглар деб вакилликка мурожаат қилишди. Бу гап маҳалладагиларнинг норозилигига сабаб бўлди. Шундагина мусулмон сифатида жаноза ўқилиб, кўмилиш ҳам шараф эканини мархумнинг яқинлари англаб этишди.

Мабодо алданибми ёки муҳтоjлик боисми шу йўлга ки-

риб қолганларга динимиз ҳақ дин экани тушунтирилса, мусулмонга хос ёрдам кўли чўзилса, кўп ҳолларда хатосини тушуниши, тавба қилиб, ҳақ йўлга қайтиши мумкин.

Вакиллик қошида миссионерлик ҳаракатларига қарши маҳсус гуруҳ тузилди. Гуруҳ аъзолари туман, шаҳар ҳокими яти маънавият ишлари масъуллари, хотин-қизлар қўмитаси, ички ишлар ходимлари билан ҳамкорликда жойларда, чегара худудларида бўлишади, айни долзарб мавзуларда маърузалар қилишади. Ўзимиз ишлаб чиққан режа асосида ҳар ҳафта телекўрсатувлар, матбуотда мунтазам чиқишлар қилияпмиз.

Айниқса, ёшларга миссионерларнинг асл мақсадини, баразли ниятларини тушунтириб бериш асосий вазифамиздир. Чунки ёшлар ниҳолга ўхшайди. Ҳали ҳаёт қийинчиликларида тобланиб улгурмаган ёшлар билмасдан ботил йўлларга кириб қолишлари мумкин. Шу боис мактаб, литец, коллеж ва институтларда мавзуга доир сұхбат ва учрашувларни кўплайтиридик. Яқинда Жizzах шаҳар телеведениясида бўлган «Миссионерлик фаолиятининг салбий оқибатлари» давра сұхбатига православ черкови руҳонийи ҳам тақлиф этилди. Ушбу чиқиши кўпларда кучли таассурот қолдирди. Негаки, черков вакили ҳам миссионерларнинг бузгунчиликлари, тاما илинжида уларнинг қармопига илингандарнинг кирдикорлари мусулмонлар билан насронийлар орасини бузайтгани, бир миллат вакиллари орасига ҳам низо уруфини сочаётганини афсус билан гапирди.

Албатта, динимизнинг асл моҳияти яхши тушунтирилган жойларда кишилар хатоларини англаб ҳақ йўлга қайтишиди.

Вафо ФАЙЗУЛЛОХ
сұхбатлашибди

НАМУНАЛИ ИМОМЛАР

Шу йил 13 август куни Ўзбекистон мусулмонлари идорасида “Энг намунали имом” кўрик-танловининг якуний босқичи бўлиб ўтди. Танловда иштирок этган имом-хатиблар билим-маҳоратлари ва қобилиятларини намойиш этишиди.

Имом-хатиб бугун юртимиз ва дунёда кечеётган сиёсий, маънавий жараёнлардан хабардор бўлиши керак. Динимизнинг ҳар қандай ҳукмларини оммага чиройли тушунтира олиши зарур. Шунда унга қавм эргашади. Сўзи нинг таъсири бўлади.

Натижаларга кўра, Тошкентдаги “Бўрижар” жомеъ масжиди имом-хатиби Жалолиддин Ҳамроқулов биринчи, Намангандаги шаҳри “Имом Бухорий” жомеъи имом-хатиби Обиджон Икромов иккинчи, Кўқон шаҳридағи “Саодат” жомеъ масжиди имом-хатиби Иброҳим Қодиров учинчи ўринга муносиб топилди.

КЕНГАШИБ ОЛИНДИ

Шу йилнинг 20 август куни Имом Бухорий номидаги Ислом институтида Ўзбекистон мусулмонлари идораси тасаруфидаги мазкур институт ва Ислом ўрта маҳсус билим юрлари мудирлари, мударрислари иштирокида анжуман бўлиб ўтди. Унда ўтган ўкув йили сарҳисоби, талабаликка қабул натижала-

ри, янги ўкув йилига тайёр гарлик ҳақида кенгашиб олинди. Янги ўкув йилидан мадрасаларнинг кўпчилигига олий маълумотли мударрислар дарс беришга эришилган. Хоразмдаги Фахриддин Розий ва Нукусдаги Муҳаммад Беруний номидаги Ислом билим юрлари бинолари обдан таъмирлангани таъкидланди.

Галдаги ишлар сифатида ўкув масканларида таълим-тарбия сифатини ошириш, техник-ахборот восита-ларидан унумли фойдаланиш, ёшларнинг илмий-ижодий салоҳиятини ўстириш каби масалаларга эътибор қаратилди.

ЎМИ раиси, муфтий Усмонхон Алимов, Дин ишлари бўйича қўмита раиси вазифасини бажарувчи Ортиқбек Юсупов, таълим бўлими мудири Жалолиддин Нуриддинов, Тошкент Ислом институти маънавий-маърифий ишлар бўйича проректори АбдураҳмонFaфуров, «Кўкалдош» мадрасаси мудири Хомидбек Ишматбеков фойдали фикр-мулоҳазалар, тақлифлар билдиришди.

Мухбиримиз

ИСТАК ВА НАФС

Аллоҳ таоло марҳамат қилади: «Одамларга аёллар, болалар, туганмас олтин-кумуш бойликлар, қиммат отлар, чорва ва экин-ти-кинлар каби истак-хоҳишларга кўнгил қўйиш чиройли қилинди. Ҳолбуки, бу нарсалар дунё ҳәётининг (ўткинчи) нарсаларидир. Аллоҳнинг ҳузурида эса, қайтадиган энг гўзал жой — жаннат бордир» (Оли Имрон, 14).

Мол-дунё бир восита холос, нимага восита бўлса, шунинг ҳукмини олади. Агар у саодатга, савобга восита бўлса, қийматлидир. Агар у гуноҳларга етаклаб борса, энг ҳақирип, паст нарсадир.

Пайғамбаримизнинг (алайҳиссалом) бундай ҳадислари бор: “Дунёга берилмаслик қалб ва вужудга хотиржамлик беради, дунёга берилиш ғам ва маҳзунликни ортиради”.

Молга ҳирс қўйиш, уни тўплашга муккадан кетиш, жойига сарфлаш ўрнига, баҳиллик қилиш Ислом динида қаттиқ қораланди.

*Лош демиши Аллоҳ, назар сол номига,
Сен эсанг жонингни тутдинг домига,*

дейди шоир. Бойлик обрў-мартаба ёки фахр-кибраниш асоси эмас. Абу Лайс Самарқандий: «Фазилат аҳлини ҳаддидан оширмай хурмат қилиш мустаҳабдир», деганлар.

Ўрнига сарфланмайдиган мол-дунё инсонларни охират тайёргарлигидан чалғитиб,

шайтон васвасаларига дучор қилади. Оға-инилар ўртасидаги муҳаббатни кўтаради, ҳатто уларни душманларга айлантиради.

Туғилганимизда дунё яланғоч танамизни сув билан ювиб, бир парча матога ўраб қабул қилади. Дунё билан хайрлашаётганимизда ҳам яланғоч танамизни сувда ювиб, бир парча матога ўраб кузатади.

Аллоҳ берган мол-дунёни жойига сарфлаш, инфоқ-эҳсон ва садақани кўпайтириш, молга бахил бўлмаслик мўмин-мусулмоннинг хислатидир. Ривоят қилинишича, Пайғамбар (алайҳиссалом): «Энг олдин ўзингга нафақа қил, агар молинг ортиб қолса, оиласангнинг, яна ортиб қолса, бошқа яқинларингнинг ҳожатларига сарфла», деб марҳамат қилганлар. «Аллоҳ сенга озми-кўпми бойлик насиб этса, бойликни шу равища сарфлагин» — мол-дунёни сарфлашда динимиз кўрсатган йўл шудир.

Мол-мулк, бойлик қалдан ўрин олмаса, кишига таянч бўлади. Агар қалбни забт этса, кишига аянч бўлади. Дунёга қаттиқ муҳаббат қўйиш ўғрилик, зулм, ҳақсизлик, адолатсизлик ва жиноятга сабаб бўлади.

Дунё уловга ўхшайди. Узокроқ туриб жилосига маҳлиё бўлиш ё тафтидан баҳраманд бўлиш мумкин, аммо ичига батамом кирмоқчи бўлсангиз, ҳалокатингизни кутаверинг.

Динимиз бойликни ва бойларни қораламайди. Зоро, ҳалол бойлик охиратни топиш, катта савоблар, ажр-мукофотларга эришиш воситасидир. Саховат, ҳиммат, инфоқ-эҳсон, силаи раҳм, олижаноблик каби фазилатларга эришув йўлидир.

Аллоҳ таоло инсонни нафсининг эҳтиёжлари билан бирга қўшиб яратган. Шунинг учун, мен мол-дунёга ҳожатим йўқ, дея ундан ўзини қайтариш, ато этилган неъматлардан юз ўтириш зоҳидлик белгиси эмас, аксинча, Аллоҳнинг неъматига ҳурматсизлик, манманлик ва риё кўринишидир.

Жаъфар АБДУЛМЎМИН

Мұхаммад ибн Иброҳим ибн Абдуллоҳ ТУВАЙЖИРИЙ

Аллоҳга ҳамдлар ва мақтоворлар бұлсın. Үндan ёрдам сұраймиз. Нағсларимиз ёмонлиги ва амалларимиз хатоликларидан Аллоҳнинг панохига ўтамиз. Аллоҳ кимни түғри йўлга бошласа, уни ҳеч ким адаштира олmas ва У зот адаштириб қўйған кишини бирор кимса түғри йўлга сола олmas. Ёлғиз Аллоҳдан бошқа қуллик қилиншишга ҳақли бирор илоҳ ийқилигига икорман. Унинг шериги йўқ. Ва Мұхаммад Унинг қули ва элчиси эканига икорман.

Бу дунёга имтиҳон учун яратилган ҳар бир инсон олдида икки йўл бор. Биринчиши ҳидоят йўли бўлиб, у йўл инсонни жаннатга олиб боради, иккинчиси залолат йўли бўлиб, у йўл жаҳаннамга элтади. Ҳар бир мўминнинг орзуси бу имтиҳон дунёсидан кейин эртага қиёматда мўминларга вайда қилинган жаннатга киришидир. Агар биз жаннатнинг кўз кўрмаган, қулоқ эшишмаган ва хаёлларга ҳам келмайдиган неъматларидан хабардор бўлсанак, унга муҳаббатимиз ортиб, шу мукофотларга эришиш учун доим солиҳ амаллар қилишга интиламиз.

Жаннатнинг Куръон ва ҳадисда баён қилинган сифатлари ва неъматлари ҳақида қисқача баён қиласмиз. Аллоҳ жаннатни ўзига итоат қиласлан мўминларга тайёрлаб қўйган.

ЖАННАТ ВАСФИ

Жаннатнинг машҳур исмлари

Жаннат зотида битта бўлиб, исмлари бир нечадир. Кўйида улардан машҳурларини келтирамиз:

1. ЖАННАТ – جَنَّةٌ

Аллоҳ марҳамат қиласи:

“Ким Аллоҳ ва унинг пайғамбариға итоат этса, уни остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга киритиб, ўша жойда абадий ҳаёт баҳш этади ва бу катта зафардир” (Нисо, 13).

2. ФИРДАВС ЖАННАТИ – جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“Албатта, имон келтирган ва солиҳ (яҳши) амаллар қиласлан зотларга фирдавс боғлар манзил бўлади” (Қаҳғ, 107).

3. ДАРВОЗАЛАРИ ЛАНГ ОЧИҚ – جَنَّةٌ عَدَنٌ مُفَتَّحَةٌ هُمُ الْأَبْوَابُ

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“Бу (биз сизга хабар берган қиссалар) бир эслатмадир. Шак-шубҳасиз, Аллоҳдан қўрқадиган зотлар учун гўзал оқибат – Улар учун барча дарвозалари ланг очиқ мангу жаннатлар бордир” (Сод, 49-50).

4. МАНГУ ЖАННАТ – جَنَّةُ الْخَلَدِ

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“(Эй Мұхаммад, уларга) айтинг: “Шу (жаннатнам) яхшироқми ёки тақвадор зотларга вайда қилинган мангу жаннатми?! У (яъни, жаннат тақвадорлар) учун мукофот ва оқибат – борар жой бўлди” (Фурқон, 15).

5. НОЗ-НЕЪМАТ ЖАННАТИ – جَنَّةُ النَّعِيمِ

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи;

“Албатта, имон келтирган ва яҳши амаллар қиласлан зотлар учун ноз-неъмат боғлари бордир” (Луқмон, 8).

6. МАЪВО ЖАННАТИ – جَنَّةُ الْمَأْوَى

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“Имон келтирган ва яҳши амаллар қиласлан зотлар учун қилиб ўтган амаллари сабабли жаннат маъволар манзил бўлади” (Сажда, 19).

7. ОЛИЯ (юксак) ЖАННАТИ – جَنَّةُ عَالِيَّةٍ

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“Сўнг у қўнгилли ҳаётда, мевалари (жаннат аҳли учун) яқин бўлган юксак жаннатда бўлур” (Ал-Ҳаққо, 21-23).

8. ТИНЧЛИК ДИЁРИ – دَارُ الْسَّلَامِ

Аллоҳ яна марҳамат қиласи:

“Улар учун парвардигорлари ҳузурида тинчлик диёри (яъни, жаннат) бордир. У зот (Аллоҳ) қилиб ўтган яҳши амаллари сабабли уларнинг дўстидир” (Анъом, 127).

9. ОХИРАТ ДИЁРИ – الْدَّارُ الْآخِرَةُ

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“Биз ўша охират диёрини Ер юзида зулму зўра-вонлик ва бузгунчилик қилишни истамайдиган кишилар учун қилурмиз. Оқибат тақво қилгувчи кишиларницидир” (Қасос, 83).

10. ТАҚВОДОРЛАР ДИЁРИ – دَارُ الْمُتَقِينَ

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

«Тақводор зотларга: “Парвардигорингиз (ўз пайғамбарига) қандай нарсани тушириди?” дейилганида, улар: “Яхшиликни”, дерлар. Чиройли амал қилган зотлар учун бу дунёда ҳам чиройли мукофотлар бўлур. Лекин шак-шубҳа йўқки, охират диёри янада яхшироқдир. Тақводорларнинг турар жойлари накадар яхши!” (Нажа, 30).

11. МАНГУ ДИЁР – دَارَ الْمُقاَمَةِ

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“У ўз фазлу марҳамати билан бизларни мангу бир диёрга туширдики, бу жойда бизларга на мashaққат етар ва на чарчоқ етар” (Фотир, 35).

12. АЛ-ХУСНА – الْحُسْنِي

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“Энди имон келтириб яхши амаллар қилган зотга келсак, унинг учун гўзал оқибат – жаннат мукофот бўлур. Биз ҳам унга ишимиздан осон – енгилларини буюурмиз” (Қаҳғ, 88).

13. РАВЗА (Бог) – رَوْضَةٌ

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“Энди имон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар (жаннат) боғида шодланурлар” (Рум, 15).

14. ТУБА – طُوبَىٰ

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“Имон келтириб яхши амаллар қилган зотлар учун хушнудлик ва гўзал оқибат – жаннат бордир” (Раъд, 29).

15. ФАЗЛ – فَضْلًا

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“Мўминларга хушхабар беринг: шак-шубҳасиз, улар учун Аллоҳдан катта фазлу марҳамат (яъни, жаннат), бордир” (Аҳзоб, 47).

16. ЯМИН – الْيَمِين

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

“Энди агар у ўнг томон эгаларидан бўлса, у ҳолда (эй саодатманд бандам,) сенга ўнг томон эгаларидан салом бўлгай” (Воқеа, 91).

Жаннатнинг ўрни

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи:

وَفِي الْسَّمَاءِ رِزْقٌ كُثُرٌ وَمَا تُوعَدُونَ

“Осмонда эса сизларнинг ризқларингиз (яъни, ерда ҳосил мўллигига сабаб бўлувчи ёмғир) ва сизларга ваъда қилинаётган нарса (яъни, жаннат) бордир” (Аз-зорият, 22).

Бошқа бир оятда марҳамат қилинади:

وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ

“Қасамки (Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) Жаброил фариштани ўзининг аслий суратида) иккинчи бор (жаннат) четидаги нилуфар олдида кўрди. Жаннати маъво ҳам ўша нилуфарнинг олдида-дир” (Нажм, 13–15).

Абу Ҳурайра (розийаллоҳу анҳу) ривоят қиласи: «Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам): “Мўминга ўлим келган пайтда раҳмат фаришталари келиб, жони олингач, оқ ипакка ўралиб, осмон эшигига олиб борилиди, шунда осмон фаришталари, бундан покроқ ҳидни топмадик, дейишадилар...” дедилар» (Ҳоким ривояти).

Жаннат эшикларининг номлари

Жаннатдаги ҳар бир эшикнинг номи бўлиб, у эшиклардан шу номларга муносаб солиҳ амаллар билан ҳаёт кечирган мўминлар кирадилар. Бу сўзимизнинг далили Ра-сулуллоҳнинг (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) куйидаги сўzlарида ўз аксини топган:

Абу Ҳурайра (розийаллоҳу анҳу) ривоят қиласи: «Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) дедилар: “Ким Аллоҳ йўлида бир жуфт нарсани инфоқ қилса, жаннат эшикларидан чақирилади. Эй Абдуллоҳ, бу яхши. Ким намоз аҳлидан бўлса, жаннатдаги намоз эшигидан, ким рўза аҳлидан бўлса, Райён эшигидан, ким садақа берувчи аҳлдан бўлса, садақа эшигидан чақирилади”».

Бу эшиклардан (биридан) чақирилган кишига бошқасидан чақирилишга эҳтиёж йўқ. Лекин Абу Бакр: “Ота-онам сизга фидо бўлсин, эй Расулulloҳ. Бирор инсон бу эшикларнинг ҳаммасидан чақириладими?” дедилар. Расулulloҳ дедилар: “Ҳа! Сиз улардансиз (яъни, ҳамма эшикдан чақириладиганлардансиз) деб умид қиламан” (*Муттрафақун алайҳ*).

Жаннат эшикларининг кенглиги

Утба ибн Фазвон (розийаллоҳу анху) ривоят қиласиди: “Бизларга жаннат эшикларидан бирининг икки табақаси ораси қирқ йиллик йўл эканлиги айтилди. Шундай кун келаники, у тиқилинчдан тўлиб-тошади” (*Muslim rivoyati*).

Абу Хурайра (розийаллоҳу анху) ривоят қиласиди: «Расулulloҳга (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) бир кун гўшт келтирилди... сўзларининг охирида дедилар: “Мұхаммаднинг нафси измида бўлган зотга қасам, Жаннат эшикларидан икки эшик табақасининг ораги Макка билан Ҳажар ёки Макка билан Бусра шаҳарлари оралиғичадир” (*Муттрафақун алайҳ*).

«Мұхтар фикхул исламия» китобидан

«Шайх Зиёвуддин» жомеъ масжиди имом-хатиби, Имом Бухорий номидаги Тошкент Ислом институти ўқитувчиси Раҳматуллоҳ НУРМАТОВ таржимаси

ПАЙФАМБАРИМИЗ (алайҳиссалом) НАМОЗ ЎҚИГАН ЖОЙЛАР

Байъат масжиди

Биринчи Ақоба байъати Минодаги ушбу масжид ўрнида, пайфамбарликнинг 12-йили, яъни, 621-милодий сананинг июл ойида бўлиб ўтган. Байъатда Мадинадаги Авс ва Ҳазрак қабиласидан ўн икки нафар оқсоқол иштирок этган. Иккинчи Ақоба байъати ҳам худди шу ерда, орадан бир йил ўтгач бўлди. Бунисида Мадина аҳлидан етмиш уч эр ва икки аёл иштирок этди. Улар Расулulloҳни (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) Мадина мунавварага кўчиб ўтишга чорлаб: «Қачонгача Расулulloҳнинг (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) Макка тоғларида қочиб юришларига қараб турамиз», дейишди.

Иккинчи байъат «Катта Ақоба байъати» деб ҳам аталади. Ҳижрий 144 (милодий 761) йили Абу Жаъфар Мансур ушбу байъат қилинган ўринда масжид қурдирди. Бу ҳақда масжиднинг қибласи ташқарисига ёзиб-маҳкамлаб қўйилган тахтacha ҳам бор.

Ўтган давр ичидаги халифалар бу тарихий масжидга аҳамият бериб келишган. Усмонлилар қурдирган ҳозирги бино тош ва гандандир. У Минодан Маккага тушишдаги кўпrikнинг ўнг томонида, Ақоба тош отиш жойидан уч юз метр нарироқдадир.

Шажара масжиди

Умар ибн Хаттобдан (розийаллоҳу анху) ривоят қилинади:

«Расулulloҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) Ҳужунда эканларида мушриклар у зотнинг даъватларини рад этишди. Шунда у зот: «Аллоҳим, бугун менга бир аломат кўрсатгинки, бундан кейин мени ёлғончига чиқарган кишига аҳамият бермайин», дедилар. Сўраган нарсалари берилиб, у зотга: «Дарахтни чақиргун», дейилди. Расулulloҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) чақирган эдилар, бир дарахт юриб келди-да, у зотга салом берди. Кейин амр қилган эдилар, ўз ўрнига қайтиб кетди. Расулulloҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам): «Энди бундан кейин қавмимдан бирор киши ёлғончига чиқарса, аҳамият бермайман», дедилар.

Ҳижрий 597-санада вафот этган Ибн Жавзийнинг айтишлари, Макканинг юқорисидаги ўша жойда барпо қилинган масжид «Шажара», яъни, «Дарахт масжиди» деб номланган. Дарахтнинг келиб салом бериши ҳодисаси рўй берган пайтда Расулulloҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) бошқа жойда бўлганлар.

Шажара масжиди ҳижрий 1421 йили қайта таъмирланди.

*Доктор Мұхаммад Илес
Абдулғанининг
арабча «Маккаи мұкарраманинг
эски ва янги тарихи» китобидан
Анвар АХМАД
таржимаси*

*Давоми. Бошланиши ўтган сонда.

Хава ҳеч қачон ифторга кечикмайди. Покиза кийиниб, ширин-ширин хурмодан олиб яқинлари хузурига шошилади. Ифторлик тайёрлашга ёрдам бериш учун у атайин эртарок келади. Даастурхонга эса ҳаммадан кейин ўтиради. Мана, тўққизинчи рамазони ҳам ўзига хос хузур билан ўтмоқда. Бироқ у илк рамазонини ҳамон ҳаяжон билан эсга олади.

«Мен ўшанда мусулмонлар хизмат қиласидиган йирик компанияда ишлардим, – деб ҳикоя қиласиди Хава. – Уларнинг ҳаёти мен учун жуда қизиқарли кўринарди. Улар самимий, доим барчага меҳрибон эдилар. Жамоага бўлган илиқ муносабатлари ҳавасимни келтиради. Оила улар учун муқаддас саналарди.

мени олға сураётгандек туюларди. Офисга югуриб кирдим ва шаҳодат калимасини ёддан, бор овозим билан айтдим. Калимани айтар эканман, чўнтағимда тўрт буклам қилиб, эҳтиёткорона тахланган варақни чиқардим. Уни қалбимга босар эканман, руҳим вужудимни ҳаловат бешигида аллалар эди...

Жуда ёш, қирмизи юзли, тим қора кўзли Зайнаб менга тикилганича қимирамай туриб қолди. Мижжаларидан ёноқларига тушаётган кўзёшлигини кўрдим. Борлиқ унинг ҳар бир томчи кўзёшида акс этаётгандек бўлди. Ойша хоним эса ҳайратли нигоҳларини менга тикиб: «Аллоҳ! Бу воқеа рамазоннинг бароти!» дея такрорларди.

Ҳаммаларининг сўз ва қарашларида фаттина байрамона руҳиятни кўрардим.

ХАВАНИНГ ИЛК РАМАЗОНИ

Аста-секин Ислом дини ва мусулмонлар тарихи ҳақида китоблар ўқий бошладим. Касбдошларимдан негадир бу қизиқишиларимни яширишга уринардим. Агар хабар топишса, мени “эси паст” деб ўйлашлари мумкин-дек. Ёки фуруримми бунга йўл қўймасди.

Уларнинг ибодати менга сирли туюларди. Аниқ вақтларда хонани тарқ этиб, Яратганга илтижо учун қатор бўлиб туришлари ғалати кўринса-да, ҳайрат билан кузатар, айни дақиқаларда нималарни ўйлаётгандарини билишга интилар эдим. Тангри уларни эшитяптификан?.. Сон-саноқсиз қофозлар олдида ўтирган, сокин, гўё ўзи ибодат қилмаётганидан ийманаётган қизни – мени кўрятпимикан?..

Бундан ҳам қизиқроқ воқеа кейинча со-дир бўлди. Рамазон ойи бошланди. Кун давомида ҳечам овқатланишмас, бироқ янада ишчан, қорачадан келган юzlари нурли ва доимо хушнуд юришар эди. Қоринлари очгани ҳақида ҳеч биридан эшитмасдим. Мен эсам, тушлиқда бурчакдаги ошхонага борардим. Ички түғёнларимнинг сабри бир ҳафтага етди. Ўша куни ҳаяжондан титраган ҳолда ишхонага отландим. Кўлимда дафтар варақасига ёзилган шаҳодат калимаси...

Аниқ эсимда, ўша тонг ниҳоятда ёрқин эди. Гўё оёқларим ерни босмас, енгил шабада

Қачондир бир дугонам «Рамазон» эркаклар исми, деб айтган, мен ўшанда: «Йўқ, Рамазон ойнинг номи», дея қаршилик билдириганди. Ҳозир ўша сұхбатни эсладим.

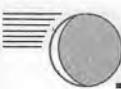
Кечқурун мени хурмо, нон, ош, ширинликлар билан тўлдирилган даастурхонга – ифторликка тақлиф қилишибди. Ўша даастурхондаги хурмоларнинг таъмини мен ҳалигача унугтаним йўқ. Ичганим бир култум сув ҳам энг мазали сув эди.

Ўшандан буён ҳар рамазонда мен ўша шаҳодат калимаси ёзилган варақни, Зайнабнинг кўзёшлири ва ширин хурмоларни эслайман. Ҳозирда Зайнаб турмуш курган. Ўзига ўхшаган гўзал фарзандлари бор. Ойша хоним эса бошқа давлатга кўчиб кетди. Менга унинг тақдирни қоронғу. Бироқ бир нарсани аниқ биламан, ифтор маҳали у ҳам бир култум сув ичади, нон синдиради...

Islam.ru дан

Улугой ДОЛИЕВА
таржимаси

ОДДИЙ ЭЪТИБОР

Онажоним ярим тунларгача нинага термулиб, топган пулларига биз фарзандлари учун янги кийимлар олиб келиб яйрадилар. Отамнинг дўпилари кир бўлар-бўлмас, янгисини кийдирадилар. Бирорта оддийгина матодан ўзларига ҳам янги кўйлак тикиб олишларини сўрасак, “Эгнимдаги бўлаверади. Кўчадагилар, қўни-қўшилар сизларга қараб менга баҳо беришади», дердилар. Жуда кўп хонадонларда аёлларнинг бундай камсукум, фидойилиги шунчалар оддий ҳолатга айланадики, ой тугса ҳам, кун тугса ҳам болаларга, эр жанобларига!..

Онажоним ётиб қолган кунлари эди. Биз қизлар сипо бўлиб, тақинчоқлар ҳам юракка сиғмаёт, онамнинг ёнларида ўтириб миз. Кўқонга келлин бўлган

жияним кўргани келиб қолди, бармоқларида қатор узуклар. “Узукларингдан биттасини мен тақиб турай”, дедилар онажоним. Бу гапдан ҳаммамиз ҳайратга тушдик, чунки тўқсон ёшга кирган бўлсалар, бирортамиз меҳрибонимизнинг ё қўлларида, ё қулоғу бўйинларида тақинчоқ кўрмаганмиз. Отамдан сўнг бизни ёлғиз ўқитиб, олий маълумотли, уйли-жойли қилган онажонимга бирорта тилла тақинчоқ олиб бериш хаёлимизга ҳам келмабди. Билмадим, балки онажоним охирги кунлари бармоқларини хурсанд қилгилари келдими ёки гўзал нарсаларга, беҳакларга ҳавасмандлик туйғуси аёл қонида ҳеч сўнмас эканми?..

Совғанинг катта-кичиги бўлмайди, дейишади. Аёлинни вақт-бевақт ҳеч бўлмаса битта рўмол билан сийлаб қўядиган эрлар эҳтиромга лойиқ. Биламиз, ҳар ким фақат ҳадди сиғадиган, гапларига эътибор билан қарай-

диган, ишончини сўндиримаган кимсадан ниманидир илтимос ёки талаб қиласи. Байрам куни бекангиз сизнинг каттами, кичикми совфа билан кириб келишингизни кутса, бундан хурсанд бўлинг. Чунки хотинингиз сизга ҳадди сиққанидан, сизни ўзига энг яқин билганидан, марҳаматли эканингизга ишончи мустаҳкамлигидан шундай қиласи.

Аёлнинг эридан ширин сўз, меҳр-муҳаббатли нигоҳлар, шабнам қатрасидек бўлсада, совфа кутмай қўйиши икки юракни боғлаб тургувчи сирли ришталарнинг нимжонлашувидан белги эмасмикин?

Ҳаётда ҳар хил ҳолатларни кузатамиз. Дугонам ишхонага иккита туфли кўтариб келди. Сотмоқчи экан. Чармдан тикилган, пишиқ-пухта пойабзаллар. “Эрим менга олиб келибди, бирданига иккита туфли”, деди у. Нима учун ўзи киймаганининг сабабини сўрадим. “Э, кўриниши чиройли эмас. Катта ёшлиларнинг туфлисига ўхшайди. Эримга иккитанинг ўрнига битта яхшисидан олсангиз бўлмайдими, десам, гапим ёқмади. Кийиб юришга қулай, ўзиям тоза чармдан бўлгани учун олиб келганмиш». Хуллас, у туфлиларни сотиб юборди. Аммо эри унга қайтиб бирор совфа-салом қилмади.

Хуллас, совганинг катта-кичиги, қимматарзони, чиройлию хунуги, керагу нокераги бўлмайди. Ҳадиси шарифда ҳам яқин одамлар бир-бирларига ҳадялар бераб туришлари лозимлиги айтилади. Кўнглимиз саҳнида ҳаёт ташвишлари ёки шунчаки ўзимизнинг лоқайдилитимиз боис ҳар доим ҳам эътибор беравермайдиган бир ниҳол бор. У меҳр-муҳаббат, муруват чашмаларидан қанча кўп сув ичгани сайин, шунчалар кўп ғунчалар бойлаб, гуллар очиб, ширин мевалар тугаверади. Оддий эътибор билан бўлса-да, кимнидир шод этсангиз, бу, аввало ўзингизга яхшилик қилганингиз бўлади.

Муҳтарама УЛУГОВА,
Республикада хизмат кўрсатган маданият
ходими

Баъзи эрларнинг ёмон одатлари оила баҳтига тўсқинлик қилади. Бундай ҳолда уларни кутқариш учун аёлнинг кўмаги жуда муҳим.

Кўп аёллар сабри, яхши хулқи ва меҳрини эрини ёмон одатлардан кутқаришда қўллашади ва муваффакиятга эришишади. Эр ўзини тушунган, меҳр, сабр билан қаршилаган аёлининг қадрига етади, уни тарк этишни истамайди. Эрининг ёмон одатларига чидамай қўполлашган ва ғазабланган хотин ҳамма нарсани йўқотади.

АЁЛНИНГ КЎМАГИ ЖУДА МУҲИМ

Ҳақли бўлсангиз-да, жаҳл чиққан пайтда эрингиз билан тортишманг. Чунки жаҳл ўткинчи телбалиқдир. Ғазабланган одам ўзини назорат қиломай қолади.

Үйдаги жанжалнинг ғолиби бўлмайди. Эркак ҳам, хотин ҳам, айниқса болалар ҳам катта зарар кўришади. Сержанжал оиласларда фарзандлар меҳрсиз бўлиб улфайишади.

БИР САВОЛ СЎРАСАМ...

Савол. Қарз олиб ҳажга бориш мумкинми? (Тошкент шаҳри «Илонли ота» жомеъ масжиди.)

Жавоб. Қарз олиб ҳажга бориш тўғри эмас. Етарли маблағи бўлмаган кишига ҳаж қилиш фарз бўлмайди. Шундай экан, қарз тўлаш мажбуриятини зиммасига олиш ўрнига, Аллоҳ берган имкониятлардан тўғри фойдаланиш лозим.

Савол. Кўпинча ёшлиаримизнинг кўчаларда қўл билан ишора қилиб саломлашаётганига гувоҳ бўламиш. Илтимос, шу ҳақда маълумот берсангиз? (Тошкент шаҳри «Ракат» жомеъ масжиди.)

Жавоб. Орада масофа бўлиб, берилган салом эшитилмайдиган ҳолда ҳам қўл билан ишора қилиб саломлашиб мумкин эмас. Чунки бундай қилиш мусулмон одобига хилоф ишдир.

Савол. Макруҳ деб нимага айтилади? (Тошкент шаҳри «Кўйлиқ ота» жомеъ масжиди.)

Жавоб. «Макруҳ» сўзи лугатда «хунук санаалган», «номаъқул иш» маъноларини англатувчи, шаръий ҳукмларда қўлланиладиган истилоҳдир. Таҳорат, намоз, рўза каби ибодатларда макруҳ иш қилинса, ибодат бузилмайди, лекин у нуқсонли ва савоби камайган бўлиб қолади. Масалан, намозхоннинг рукуда бошини баланд тутиши, қироатни шошилиб қилиши макруҳдир.

Савол. Баъзилар закотни масжид қурилишига беришади. Бу иш жоизми? (Тошкент шаҳри «Куддуси Шариф» жомеъ масжиди.)

Жавоб. Тавба сураси 60-оятда закотни кимларга бериш лозимлиги баён қилинган. Масjid қурилиши оятда санаб ўтилганлар сирасига кирмайди. Закот моддий жиҳатдан қийналган кишиларнинг эҳтиёжларини қоплаш мақсадида жорий қилинган.

Ўзбекистон мусулмонлари идораси раиси, муфтий Усмонхон Алимовнинг «Сўраган эдингиз...» (1-) китобчасидан олинди.

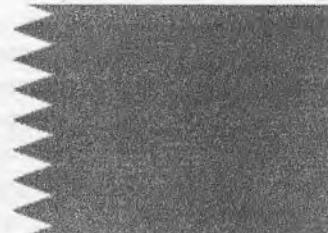
БАҲРАЙН ДАВЛАТИ

Яқин Шарқдаги бу кичик давлат Форс кўрфази орқали Саудия Арабистони ва Қатар билан чегара дош бўлиб, ўттиз учта оролдан иборат. Уларнинг энг каттаси Баҳрайн оролидир.

Хозирги Баҳрайн милоддан олдинги учинчи минг йилликда йирик савдо империяларидан ҳисобланган Дилмуннинг маркази эди. Милоддан аввали 1600-1000

Майдони: 695,15 км. кв.
Аҳолиси: 700 минг киши.
Пойтахти: Манама шаҳри.
Тузуми: монархия.
Давлат бошлиғи: амир-шайх.
Йирик шаҳри: Мұҳаррак.
Пул бирлиғи: Баҳрайн динори.

йилларда Дилмун инқизозга юз тутди. Милоддан олдинги 600 йилда у Вавилонга қарам бўлди. Милоднинг тўртинчи олтинчи асрларига келиб, Баҳрайн сосонийлар давлати таркибиغا кирди. Еттинчи асрда бу ерга Ислом дини кириб келди ва мамлакат аҳолисининг кўпи мусулмон бўлди. Баҳрайн Ислом давлатлари таркибидан жой олди. Тўққизинчи-ўн биринчи асрларда Баҳрайн олдинига умавийлар салтанати, кейинчалик аббосийлар хукмронлигига қаради.

Ўн учинчи асрга келиб, Баҳрайн бир муддат мустақилликка эришди. Аммо 1487 йили Баҳрайн ва Мұҳаррак оролларини Уммондан келган қабилалар босиб олишди.

Орадан ўттиз олти йил ўтгач, улар ўрнини португаллар эгаллашди ва мамлакатни 1602 йилгacha идора қилишди. Ўн саккизинчи аср ўрталарида ҳокимиятга келган сулола ҳозиргача Баҳрайнда хукмронлик қиляпти.

Ўн тўққизинчи асрда Баҳрайндаги ҳокимият Буюк Британия назоратига ўтди.

Ўтган асрнинг ўттизинчи йилларида бу ер-

дан топилган нефт конлари мамлакатнинг асосий бойлигидир. 1971 йил 14 августда мамлакат мустақилликка эришди ва орадан икки йил ўтиб, янги Конститутсия қабул қилинди.

Мамлакат иқтисодининг асосини нефт қазиб олиш ва уни қайта ишлаш ташкил этади. Кема таъмиrlаш, семун ишлаб чиқариш корхоналари ҳамда марварид излаш ва уни қайта ишлашга мослашган ҳунармандлик, кимё саноати ва алюмин эритиш анча ривожланган. Дехқончиликда маккажӯҳори, буғдой, арпа етиширилади. Водийларда катта-катта шафтотли, писта, ёнғоқ, хурмо ва папайя боғлари мавжуд. Чорвачиликда қўй, эчки ва қорамоллар бокиласди. Балиқчилик ҳам анча тараққий этган.

Баҳрайн нефт ва унинг маҳсулотларини, алюмин, кимё саноати молларини четга чиқаради. Хориждан эса хом нефт, машинасозлик ва кимё саноати маҳсулотла-

ри, транспорт қурилмалари, тикувчилик буюмлари со-тиб олади. Буюк Британия, Саудия Арабистони, Жанубий Курдия, Япония, АҚШ ва Австралия унинг савдодаги асо-сий шерикларидир.

Мамлакат аҳолисининг 73 фоизи араблар, қолганлари эса эронийлар, покистон-ликлар ва ҳиндлардир. Аҳолининг 85 фоизини мусулмонлар ташкил этади.

Ислом мамлакатнинг давлат дини саналади. Ўқув юртларида Қуръони карим ва фиқҳ кенг ўқитилади, фатво маҳкамалари ҳам фаолият кўрсатиб турибди. Бу ерда кўплаб муҳташам ва чиройли меъморий услубда қурилган масжидлар, Ислом университети, исломий таълим-тадқиқот институти, диний мутахассислар тайёрлайдиган ўқув юртлари мавжуд. Мусулмонларнинг ибодат қилишлари, таълим олишлари учун барча шароитлар яратилган, диний адабиётлар чоп этиш яхши йўлга кўйилган.

Баҳрайн ҳукумати мусулмон аёлларнинг мамлакат ижти-моий-маданий ҳаётида фаол иштирокини таъмилашга яхши эътибор бермоқда. Мусулмон аёллар

давлат идораларида, ўқув юртларида, маданият, тиббиёт, спорт соҳасида катта ютуқларга эришишапти. Масалан, баҳрайнлик ҳукуқшунос ва сиёсатчи Ҳаё Рашид Халифа аввал Франсияда элчи бўлган эди, ҳозир қироллик судида маслаҳатчи. Бу аёл Бирлашган Миллатлар Ташкилоти Бош Ассамблеясининг 61-сессиясига раислик қилишга муносиб кўрилди.

Баҳрайн Ислом Конференсиаси Ташкилотига аззо бўлган.

Аҳмад ТУРСУН

Манбалар:

1. «Страны мира». Справочник, Москва, 2003 г. стр. 147-149.
2. «Атлас мира». Справочник, Москва, 2003 г. стр. 21.
3. Интернет сайтылари.

Гана пресвитериан черкови раҳбари Жон Азума яқинда АҚШ евангелиячилари билан учрашувида мусулмонларни қандай қилиб насронийликка оғдириб олишга доир мулоҳазаларини айтди. Унинг фикрича, бу иш тўрт босқичда амалга оширилади.

МИССИОНЕРЛИК НАЙРАНГЛАРИ

Биринчи босқич уларнинг ишонч-ақидалари, кўрқинч ва қувончларига қизиқиш билдириш.

Иккинчи босқич мусулмонларга Инжилни кўрсатишдан олдин уларни «севишингни» намойиш қила олишдир.

Учинчи босқич мусулмонлар билан шахсий тажрибларни ўртоқлашишдир. Жон Азума фикрича, бу усул одамларга кучли таъсир қилиши мумкин.

Ниҳоят, тўртинчи босқич сұхбатдошингда бўладиган ўзгаришларни кутишдан иборат, дейди бу ашаддий миссионер Жон Азума.

Маълумки, билимсиз, сода мусулмонларни насронийликка оғдиришнинг асосий омили уларга моддий ёрдам бериб алдашдир.

Islam Online сайтидан

ТАРИҚАТ ТҮФРИСИДА

*ЎМИ раиси ўринбосари
Абдулазиз Мансур билан сұхбат*

Савол: Бугунги кунда баъзилар шариат илми ва аҳкомларини яхши билмай ва уларга тўла риоя қилмай туриб, ўзларини тариқатдаман деб ҳисоблашяпти. Бу ҳолни қандай тушинтиурса бўлади?

Жавоб: Сўфи Оллоёр “Саботул ожизин” китобида:

«Шариатсиз киши
учса ҳавоға,
Кўнгил берма

анингдек худнамоға», деб шариатга риоя қилмайдиган киши ҳатто гайриоддий иш содир этса ҳам, унга эргашмасликка чақиради.

Бинобарин, ҳозир тариқатга кирдим деб юрганлар орасида шариат аҳкомларини яхши билмайдиганлар кўп учрайди. Бу ҳол уларнинг хотога йўл қўйиши мумкинлигини билдиради. Мўмин киши аввало таҳорат, намоз, рўза, закот, ҳаж, никоҳ, талоқ каби мавзуларга доир масалаларни яхши ўрганиб олиши шарт. Айниқса, ақоид масалаларини яхши билиб олмай туриб, шариатни ҳам, тариқатни ҳам даъво қилиб бўлмайди.

Савол: Тариқатнинг асоси Куръон ва ҳадис дейила-

ди. Буни қандай тушуниш керак?

Жавоб: Тариқат ҳам аслида Куръони карим оятлари ва ҳадиси шарифларга асосланади. Бундан ташқари, тариқат асосчилари тузган ва киритган қоидалар ҳам бор. Шунинг учун тариқатлар бир-биридан баъзи хусусиятларига кўра ҳам ажralиб туради.

Савол: Тариқатни қандай фазилат ва хусусиятларга эга бўлиши зарур?

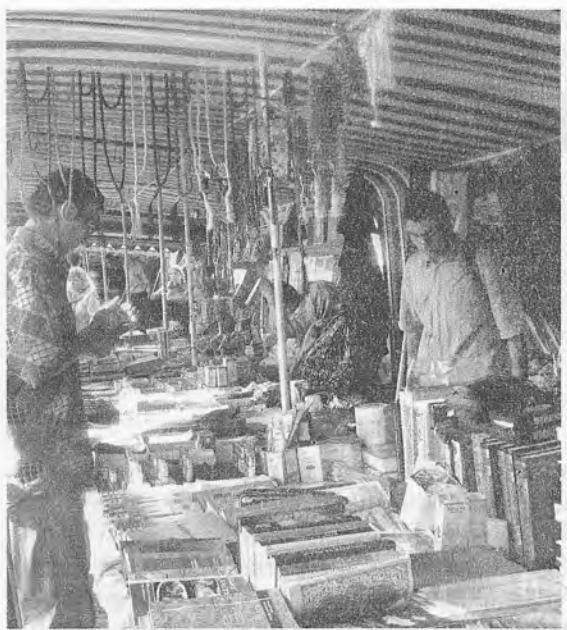
Жавоб: Тариқатдан сабоқ берувчи устозни «пир» ёки «муршид», баъзан «шайх» деб аташган. Бу вазифани зиммасига олган кишига катта масъулият юкланди. У шариат аҳкомларини пухта биладиган, билганига амал қиласидиган, тариқатнинг мазмун-моҳиятидан тўла хабардор, муридларга сабоқ беришга яроқли, тақво, илм ва ҳилм соҳиби бўлиши шарт. Юртимиздан бундай сифатларга эга комил муршиidlар тарихда кўп етишиб чиқкан. Лекин, ҳозир ўзини пир ҳисоблаётган ҳамма ҳам салафларимиз даражасида эмас. Шариат илмини, тасаввuf

илмини пухта эгалламасдан туриб, тўғри йўлни топиш қийин. Уламоларимиз истиқлол шарофати билан энди-энди тасаввufни ўргана бошлишди. Тасаввuf ўта мураккаб ва чуқур изланишни талаб қиласиди.

Савол: Баҳоуддин Нақшбанд «Дил ба ёру даст ба кор» деб ҳалқ билан бирга бўлишини, ҳалқнинг хизматини қилишини, илм-маърифатни ривожлантиришини тарғиб этган. Ҳозир эса айримлар ўзларича тасаввufда қанақадир даражаларни ихтиёр қилиб қолишмаятимикин?

Жавоб: Дарҳақиқат, нақшбандия тариқати таълимоти касб-хунар ва меҳнатдан ажralмаган ҳолда илм-маърифатни муттасил зиёда қилиб боришга даъват этади. Ишёқмаслик, дангасалик, жоҳиллик, илмсизликдан қайтаради, бидъат-хурофотларга берилмасликка чақиради. Айниқса, кибр-ҳаво, манманлик, риёкорлик каби сифатлар тасаввufда қаттиқ қораланади.

Ҳозирги баъзи «тариқатчи»лар мазкур таълимотга

зид ҳолда ўзларини бошқалардан устун қўйишга ҳарарат қилишади. Ўзлари илмимаърифатга қизиқмаганлари ҳолда, ёш авлодни мактаб ўқишиларидан ва замонавий фанларни ўзлаштиришдан ҳам совутмоқчи бўлишади. Диний ва дунёвий билимлардан баҳрасиз киши тариқат аҳлидан бўлиши амримаҳол.

Савол: Тариқат оила ва фарзанд тарбиясига қандай ёндашади? Ҳозир шаръий вазифаларига енгил қараб, оила аҳли нафақасига қайғурмаётганларни ҳам учратши мумкин. Бунга нима дейсиз?

Жавоб: Оиласа эътибор ва фарзанд тарбияси Ислом динининг энг жиддий нуқталаридан ҳисобланади. Ҳалол касб билан оиласининг нафақасини таъминлаш ҳар бир мусулмон зиммасига вожиб қилиб белгиланган. Оила ва фарзандларини нафақасиз қолдириб, узоқ жойларга кетиб қолиш шариат қонун-

ларига ҳам, тариқат кўрсатмалари га ҳам тўғри келмайди. Ояти карималар ҳукмига кўра, аёли ва болаларини боқиши, кийинтириш оила бошлиғига воғибдир. Бу масъулиятни унутган киши гуноҳкор саналади. Оилани иқтисодий таъминлаш ва фарзандларни яхши тарбиялаш энг буюк савобли ишларданdir.

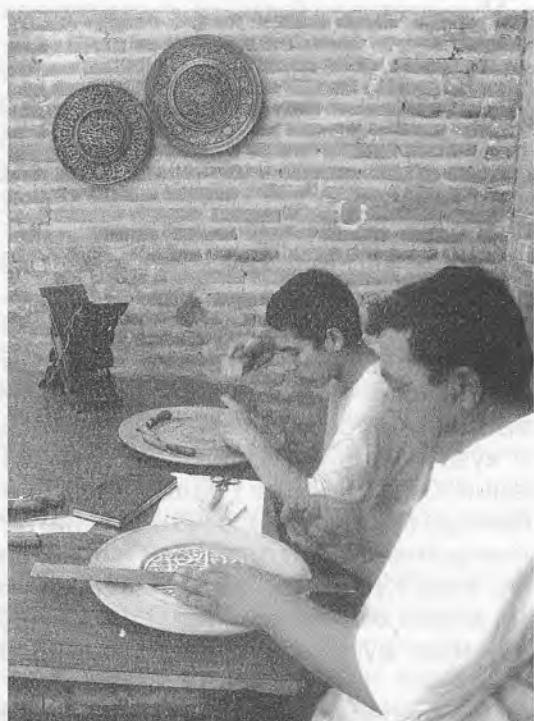
Савоб: Ислом таркидунё-чиликни қоралашини ҳамма билади, аммо баъзи «тариқатчи»лар ўзларини жамиятдан четга тортаётганларини эшишиб қояпмиз. Бу ҳолни қандай изоҳлаш мумкин?

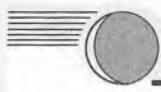
Жавоб: Ислом дини таълимотига кўра, дунёни деб охират ишларини ташлаб қўймаслик, охиратни деб дунёни тарқ этмаслик лозим. Балки дунё ва охират ишларини ҳам тўғри, меъёрида бажариб бориш айни савобдир. Ҳозирги кунда тариқатга ўтдим деб юрган айримлар оиласдан, маҳалладан, жамиятдан ажralиб қолишаётган. Ҳадиси шарифда: “Одамлар орасида яшаб, уларнинг азият ва инжиқликларига сабр-тоқат қилиб юриш улар-

дан четга чиқиб, ўз манфаати йўлида юришдан афзалдир, Ислом динида хилват ва узлатга чиқиб роҳиблик билан ибодат қилиш йўқ”, дейилган («Жомеъ ас-сағир»).

Айтилганлардан келиб чиқиб, тариқатга қизиқувчиларга баъзи тавсияларимиз бор: биринчидан, уламолар ва имом-хатиблар билан маслаҳатлашмасдан, ўзларича ҳар хил тариқатларга кириб кетишимасин. Иккинчидан, энг олдин шариат илмини пухта эгаллашсин. Қолаверса, тариқат нафсни шиширишга эмас, балки жиловлашга тарғиб этадиган йўл.

Келажакда тасаввуф таълимоти бўйича етуқ мутахассис олиму алломалар юртимиздан кўплаб чиқшини Аллоҳ таолодан сўраймиз.

ИСЛОМ ВА ОЛАМ

Халқаро анжуман

М а л а й з и я пойтахти Куала Лумпур шаҳрида мусулмон олимлари, жамоат арабоблари, хуқуқшунослар, муфтийлар ва мударрислар

иштирокида «XXI асрда ижтиход ва ижмо: вазифалар, истиқболлар» мавзуида халқаро илмий анжуман бўлиб ўтди. Анжуманда ҳозирги даврда ижтиход қилиш, хукм чиқариш, фатво бериш жараёнини тартибга солиш масалалари мухокама этилди.

Мусулмонлар бирлиги институти раҳбари, Малайзия халқаро университети ректорининг ўринбосари профессор Санно Кутуб айтишича, анжуманни ўtkазишдан мақсад Қуръон ва ҳадисга, айни пайтда замонавий талабларга ҳам мос фатволар чиқаришнинг умумий услугиятини ишлаб чиқишидир.

IslamNews

Олимлар хуносаси

Канада ва АҚШ олимлари фазовий жарайёнларнинг ўzlари ишлаб чиқсан компютер модели асосида олиб борган тадқиқот ва кузатишларини якунлашди. Бундай моделни Онтариодаги Гвелф университети (Канада) ва Эванстондаги Шимолий-ғарбий университет (АҚШ) олимлари ишлаб чиқишиган. Улар Қуёш тизимига ўхшаш сайёralар силсиласи коинотда ўз-ўзидан ҳосил бўлиш эҳтимоли йўқ хисоби деган хуносага келишиди.

Олимларнинг бу хуносаси АҚШ ва Буюк Британия астрономлари олиб борган тадқи-

қотларнинг яқинда эълон қилинган натижаларини тасдиқлади. Улар Орион сайёralар тўпидан икки юз элликта ёш юлдузни ўрганишди ва уларнинг ҳар ўнтадан бирида Юпитерга тенг келадиган улкан сайёralар бор, деган хуносага келишиди. Женева расадхонаси олимлари эса коинотдаги улкан ёритқичларнинг ўттиз фоизида бизнинг Ерга келадиган сайёralар мавжудлигини таъкидлашган эди.

Лента.ru

Ироқдан қачон кетишади?

АҚШ ҳарбий кучлари уч йил ичida Ироқдан олиб чиқиб кетиши керак. Ироқ ташқи ишлар вазири Ҳошиёр Зебарий Буюк Британиянинг *The Times* нашрида ана шундай баёнот билан чиқди.

Бу ўринда гап АҚШ ҳарбий қисмларининг Ироқдан олиб чиқиши ҳақида боряпти, аммо америкалик ўргатувчилар бу ерда узоқ қолишлари мумкин.

Пентагон вакиллари бу хабарни шарҳлашмади. 2008 йил охирида АҚШ қўшинларининг Ироқда туриши учун БМТ белгилаган муддат тугайди. Ҳозир Ироқда америкалик 145 минг ҳарбий хизматчи бор.

Лента.ru

Кўхна шаҳар қолдиқлари

Украина қадимшунослари Конки дарёси бўйида Олтин Ўрда замонига оид шаҳар қолдиқларини топишиди. Запорожье вилояти

ўттиз олти минг мусулмон яшайди, қирқта масжид ва Ислом марказлари, иккита таълим муассасаси улар ихтиёрида.

IslamOnline

Тамаки чекишига қарши

Бирлашган Араб Амирликлари пойтахти Дубай шаҳри соҳилбўйи дам олиш масканларида тамаки чекиш тақиқланди. Шаҳар соғлиқни сақлаш бўлими бошлиги Аҳмад Шамарий: “Биз Дубайни сигарет ва тамаки тутунидан озод бўлган шаҳарга айлантирамиз”, деди. Ҳозир шаҳардаги дўконлар, меҳмонхоналар, спорт мажмуалари, умумий овқатланиш жойларида чекиш тақиқланган. Амирликнинг савдо марказларида 2007 йил 15 сентябрдан тамаки чекишига тақиқ жорий қилинган эди.

Аҳмад Шамарий айтишича, яқинда чекиш тақиқланган жойларда қоида бузган кашандаларга солинадиган жарима миқдори ҳам аниқланади.

Gulf News

Энг кекса отахон вафот этди

Милодий 1879 йили Ҳиндистоннинг Жайпур шаҳрида туғилган отахон Ҳабиб Миён 129 ёшида (ҳужжатларга кўра) вафот этди. Аммо отахоннинг ўзи бу йил 138 ёшга кирганини таъкидлар эди. У бутун умр Жайпурнинг мусулмонлар яшайдиган туманида истиқомат қилди. Қисман фалаж хасталигига чалинган, бундан эллик йил илгари кўзлари кўрмай қолган эди.

2003 йилга келиб умри узоқ отахоннинг исми вақтли матбуот саҳифаларига чиқди. Ҳабиб Миён Маккага ҳаж қилишни хоҳлар, аммо имконини тополмас эди. Отахоннинг таржимаи ҳолини ўқиган британиялик тадбиркор 5700 дўллар бериб, унинг ҳаж сафарига ҳомийлик қилди.

Қизиқ, 2007 йили жаҳондаги энг кекса киши деб япониялик 111 ёшли Кюсю Томози тан олинган, унга Гиннес рекордлар китоби ҳужжати ҳам берилган эди. 2006 йили пуэрториколик Эмиляно Меркадо (114 ёш) энг кекса деб топилган эди. Аммо

марказидан атиги қирқ чақирим жойдан олинган топилмаларга кўра, қачонлардир бу ерда мусулмонларнинг масжид ва миноралари бўлган шаҳар-боги гуркираган. Қадимшунослар бу кўхна шаҳарнинг Буюк Ипак йўлида жойлашганини, Оврупадан Осиёга товар ташигандарнинг севимли кўналгаси бўлганини таъкидлашяпти.

Қадимшунос Михаил Илников: “бу шаҳар-богда баландлиги беш метрли иморатлар бўлиб, деворлари ўша даврга хос фиштлардан терилган ва безатилган”, деди.

СТ телеканали

Бош котибининг айтганлари

Татаристон пойтахти Қозон шаҳрида мусулмон олимлар, сиёсатчилар ва журналистларнинг Ислом олами фанлар академияси ташкил этган халқаро илмий анжумани ўtkазилди. Ислом Конференцияси Ташкилоти (ИКТ) бош котиби Акмалиддин Эҳсонўғли анжуман иштирокчиларига мактуб йўллади. “Биз тараққиётда Farb билан Ислом мамлакатлари ўртасидаги фарқни камайтириш учун фанлар академияларимиз, университетларимизга ҳартомонлама катта эътибор беришимиз керак”, дейилади мактубда. Ҳозирги шароитда мусулмон мамлакатлари раҳбарлари иқтисодиётнинг инновацион ривожланиш шаклига ўтиш нақадар муҳимлигини англаб етишлари зарур. Бош котиб айтишича, ИКТ Ислом оламида “инновация атласи”ни тайёрлашга киришган.

Анжуманда 35 давлатдан келган 600 нафар олим иштирок этди.

“Интерфакс”

Янги Зеландияда Ислом ҳафталиги

“Оила мустаҳкам – жамият хотиржам”. 4 – 11 август кунлари Янги Зеландияда Исломни англаш 5-анъанавий ҳафталиги мана шу шиор остида ўтди. Ҳафталик доирасида масжидларда очиқ эшиклар куни, динлараро мулоқотлар, санъат ва хунармандчилик кўргазмалари, миллий таомлар фестивали каби тадбирлар уюштирилди.

Янги Зеландия Ислом ташкилотлари уюшмаси президенти Жавод Хон Sunday Star Times газетасига берган сұхбатида: “Биз мамлакат аҳолисининг кенг қатламлари Ислом динини ва мусулмонларни янада яхши тушунишини истаймиз”, деди.

2006 йилги ҳисобларга кўра, мамлакатда

энди сайёрамиздаги энг кекса отахон ҳин-
дистонлик Ҳабиб Миён экани маълум
бўлди.

Лента.ru

Эрон ёрдам беришга тайёр

Эрон мусулмон мамлакатларига сунъий йўлдош учирисда ёрдам беришга тайёр. Ер орбитасига йўлдош олиб чиқишга қодир ракетани синаш-учириш амалга оширилганидан сўнг Эрон Ислом Республикаси расмийлари шундай баёнот беришди. Жумладан, мамлакат аэрофазо маҳкамаси бошлиғи Ризо Тағиپур: “Эрон дўст мусулмон мамлакатларининг йўлдошларини фазога учирисга тайёр”, дея маълум қилди.

Бундан илгари Эрон Ислом Республикаси биринчи тижорий йўлдошини 2005 йили Россия билан ҳамкорликда фазога учирган эди.

The International Herald Tribune

“Минарет”да янгилик

Таниқли жамоат арбоби, олим Али Вячеслав Полосин “Мадина” нашриёт уйининг “Минарет” журналига бош муҳаррир этиб тайинланди. Шу пайтгача Ярославл шаҳри имоми Рустам Ботиров раҳбарлик қилган журналнинг мавзулар доираси кенгайди, ҳатто ўлчами

ҳам ўзгарди. Энди у “мусулмон ижтимоий фикри ОвроПолосин” мақомида нашр этиладиган бўлди.

Журнал таҳrir ҳайъати раиси Дамир Мухиддинов айтишича, “ОвроПолосин” дейилганида аҳолиси ўрисча сўзлашувчи МДХ худудлари тушунилади. У мусулмон жамоатчилиги вакилларидан ташқари журналга машҳур факихлар, турли соҳаларнинг олимлари, шунингдек, мусулмон бўлмаган мутахассислар ҳам жалб этилишини маълум қилди.

Islam.ru

Ноёб қўлёзма топилди

Кўкчатов шаҳридаги қозоқ адабиёт ва санъати музейи олимлари Хожа Аҳмад Ясавий (вафоти мил. 1166) ҳикматлар девонининг ноёб қўлёзма нусхасини топишиди.

Маълумки, мазкур асарнинг ноёб қўлёзма нусхалари Ўзбекистон, Турция, Франция,

Швейцария кутубхоналарида сақланади. Янги топилган қўлёзмани олимлар тахминан XVIII асрда кўчирилган дейишипти.

«Ислам в РФ»

Италия товон тули тўлайди

Италия со-
бик мустам-
лакаси Ливи-
яга яқин йи-
гирма беш
йил ичидан
беш миллиард
дўллар товон
тули тўлайди.
Италия буш
вазири Сильвио Берлускони Бенғози шахри-
да Ливия инқилоби раҳбари Muammar Қаз-
зофий билан дўстлик ва ҳамкорлик тўғрисида
тарихий келишувни имзолаганидан сўнг
ана шу ҳақда баёнот берди.

«Келишувда Италияning Ливия халқ ҳўжалиги тузилмаларига пул ётқизиш шаклида йигирма беш йил ҳар йили иккى юз миллион дўллардан товон тўлаши кўзда тутилган. Биз мустамлакачилик йиллари Италия Ливияга етказган зарарни тўла тан оламиз», деди Берлускони.

Қадимий давлатлардан бири Ливия ўтган асрнинг биринчи ярмида ўттиз йил (1911-1931) Италия мустамлакаси бўлган эди.

ИТАР-ТАСС

Кёлнда жомеъ қурилади

Кёлн шаҳар кенгашида (Олмония) кўпчилик овоз билан улкан масжид қурилиши маъкулланди. Немис меъмори Готфрит Бем лойиҳасига кўра, масжид гумбазининг баландлиги 37 метрга, иккита минорасиники эса 55 метрга боради. Яъни, масжид баландлигига кўра, шаҳарда иккичи ўриндаги иморат бўлади. Дин ишлари бўйича турк-Ислом уюшмаси Кёлн жомеъ масжида қурилишига буюртмачи бўлди.

Кёлнда жомеъ қурилиши масаласи анчадан буён қизғин баҳсларга сабаб бўлаётган эди. Ниҳоят, шаҳар маъмурияти «очикча сиёсат» ва бағрикенгликка асосланиб, шаҳарда масжидга эҳтиёж катта эканини эътироф этди. Уларнинг фикрича, мусулмонлар ибодатларни яхши биноларда адо этиш имкониятига эга бўлишлари керак. Ҳозир Кёлн аҳолисининг ўн фоиздан кўпроғи мусулмонлардир.

РБК

БУХОРОЛИК ИККИ ОЛИМ

Мұхаммад Қалободий

Абу Бакр Мұхаммад ибн Яъқуб ибн Исҳоқ Қалободий Бухорий ҳижрий түртгінчі асрда яшаган. “Тожул Ислом” лақаби билан машхур бўлган. Йирик муҳаддис ва фақиҳ ҳисобланади. Кўплаб ҳадисларни санади билан ёд биларди. Ҳадисга доир “Баҳрул фавоид” номли китоби кейинчалик “Маъонийул аҳбор” номи билан шуҳрат топди. Унинг исломий тасаввуф пайдо бўлиши бошида ёзилган “Китаб ат-таарруф ли мазҳаб ат-тасаввуф” номли яна бир асари ирфоний ақидалар мўъжаз ва ихчам усулада баён этилгани билан эътиборлидир.

Қалободий ушбу асарида айтади: “Баъзи жоҳиллар тасаввуфга бидъатларни киргизишиди ва нодуруст нарсаларни тасаввуфга нисбат беришиди”¹.

Қалободий китобини ёзища Қуръон оятлари, ҳадиси шариф, улуғ орифлар, дин арбобларининг сўзларига таянади, ақида баҳсларини изоҳлайди, ирфоний мавзуларни шарҳлайди ва баъзида арабий ҳамда форсий манбаларга мурожаат этади.

Исмоил Мустамлий

Бухоролик яна бир таниқли олим Абу Иброҳим Исмоил ибн Мұхаммад ибн Абдуллоҳ Мустамлий Бухорий ҳам атоқли фақиҳ, беназир муфассир эди.

Самъоний (1113–1167) “Ал-Ансоб” (Насабнома) китобида Мустамлий ҳақида бундай ёзади: “Абу Иброҳим Исмоил ибн Мұхаммад ал-Мустамлий Бухоро аҳлидан бўлиб, муфассир эдилар. Бухорода кўп олимлардан таълим олганлар. Бу кишидан Абдулазиз ибн Мұхаммад Нахшабий ва Абу Бакр Мұхаммад ибн Али ал-Жаъфарий ҳадис ривоят қиласанлар”².

Мустамлий ҳақида Абдулазиз Нахшабий “Мұйжамуш шуюх” (Шайхлар қомуси) китобида бундай зикр қиласан: “Бу киши Абу Бакр Мұхаммад ибн Яъқуб Исҳоқнинг “Китоб ат-таарруф ли мазҳаб ат-тасаввуф”ини шарҳ қиласанлар. Омул (ҳозирги Чоржўй) шайхларидан ҳам таълим олганлар. Фақиҳ ва муҳаддис бир киши эдилар, фикр усулида мутакаллимлар йўсунини тутган эдилар. Ҳижрий 434 (милодий 1043) йил зулқаъда ойининг ўн олтинчисида, душанба куни пешиндан кейин вафот этганлар”³.

Абу Иброҳим Мустамлий нима учун бу китобни таълиф этгани ҳақида китоб муқаддимасида бундай ёзади: “Дўстлар мендан истадиларки, форс тилида диёнат, муомала, ҳақойиқ, мушоҳидот, ишоратларни ўзида шомил этган бир китоб ёзсан, токи уларнинг тушунчаси даражасида бўлса ва ибодатда адашмасинлар, чунки тавҳидда фалат кетиш куфр эрур. Имконим даражасида ижобат айладим ва Абу Бакр ибн Абу Иброҳим Мустамлий ибн Яъқуб ал-Бухорий ал-Қалободийнинг (раҳимаҳуллоҳ) “Китоб ат-таарруф ли мазҳаб ат-тасаввуф” китобини шарҳладим... Бирор менга айб қўймаслиги учун, нима айтган бўлсан, Аллоҳ таолонинг Китобидан оят ё Расулуллоҳнинг (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) ҳадиси шарифлари, фикрнинг бирор масаласи билан кувватладим. Ва ушбу китобда тавҳидда эътиқод масаласи, диёнат, ҳол, мақом, ҳақойиқ, мушоҳадалар, рамзлар, ишоратлар, шайхларнинг сўзлари ва ҳикоятларни аҳли сунна ва жамоа ақидасига мувофиқ баён этдим”⁴.

Мустамлийшунос Мужтабо Минавий “Китоби шарҳи таарруф” номли мақолосида Мустамлий асарлари ҳақида бундай ёзган: “Яна икки китоб унга нисбат берилади. Бири форс тилида ёзилган Қуръон тафсири. Бу ҳақда машхур шоир ва адабиётшунос Рашидуддин Ватвот маълумот берган. Иккинчиси, “Кашфул маҳжуб” номли бошқа бир асар. Ушбу китобнинг бир нусхаси Истамбулда Қилич Али Пошшо кутубхонасида сақланади. Қайси мавзуда ёзилгани менга маълум эмас, чунки кўлимдаги маълумотлар бу нусха ҳақида тўлиқ тасаввур беролмайди”⁵.

**Комилjon РАХИМОВ,
Баҳоуддин Нақшбанд ёдгорлик мажмусаси
маркази илмий ходими**

¹ Абу Иброҳим Исмоил ибн Мұхаммад Мустамлий Бухорий. “Шарҳ ат-таарруф ли мазҳаб ат-тасаввуф”. Техрон, 1-ж, 102–119 б.

² Абдулкарим Самъоний. “Насабнома” (Ал-Ансоб). Бухоро: “Бухоро”, 2003. 99-бет.

³ Мустамлий, 1-ж, Мұхаммад Равшан муқаддимаси, 5-б.

⁴ Мустамлий. 1-ж, Мұхаммад Равшан муқаддимаси, 5-б.

⁵ Мужтабо Минавий. “Китоби шарҳи таарруф”, “Яғмо” журнали, ҳ. 1328 й., 9-сон, 2-бет.

Юрагиніда имон бўлсин

Шукр қил

Телба кўнгил, исён қилма бўшига¹,
Сабр айлагин, шукронада айт, дуо қил.
Ҳар не келар бандасининг бошига,
Сабр айлагин, шукронада айт, дуо қил.

Ўйлай-ўйлай хаёл битар, туш битар,
Йиглай-йиглай кўзингдаги ёш битар.
Ҳаққа имон келтирсанг, зўр иш битар,
Сабр айлагин, шукронада айт, дуо қил.

Тангри данак ичра ўрмон яширган,
Буғдой дони ичра хирмон яширган,
Илоннинг заҳрига дармон яширган,
Сабр айлагин, шукронада айт, дуо қил.

Кўнгил, бизни билмаган бор, билган бор,
Ҳолимизга йифлаган бор, кулган бор,
Биздан кўра оғир дарди бўлган бор,
Сабр айлагин, шукронада айт, дуо қил.

Телба кўнгил, балки маҳзун бўларсан,
Балки кувнаб кўкда ойдек тўларсан,
Битта мозор топиб бир кун қуларсан,
Сабр айлагин, шукронада айт, дуо қил.

Фалак гар зулм этса, майли, қўй, этсин,
Ориф айттар чилла битсин, дард битсин,
“Таваккалту...” де, фамингни аритсин,
Сабр айлагин, шукронада айт, дуо қил.

Эй ёш дўстим

Эй ёш дўстим, бир ёнинг алп,
Бошқа ёнинг эран² бўлсин.
Сен паст кетма, ранжитма қалб,
Севинг шаминг, чиранг³ бўлсин.

Бўлур эрсанг бир алп эран,
“Чин мусулмон эр” дер кўрган.

Ҳаётингга мазмун берган
Дину тоза тўран⁴ бўлсин.

Пул, мулк, унвон қилиб асир,
Кўрсатмасин сенга таъсир.
Имонинг пок сақла, жасур,
Зулм битсин, вайрон бўлсин.

Жабру зулматнинг ҳеч бири,
Қилолмас сени асири.
Ҳақ билганинг йўлдан юри,
Хоҳ ёмғир-қор, бўрон бўлсин.

Эй ёш дўстим, жаҳлингни от,
Сен билимни қилгин ният.
Илму ирфон, маданият
Сенга дўсту ёрон бўлсин.

Севгин сен хурлик, дирликни⁵,
Севгин ватанпарварликни.
Кўллагин умум бирликни,
Юрагингда имон бўлсин.

Нияtingга бўлолсанг ёр,
Орифнинг бир ўгити бор:
Бир кўлингда билгисайёр⁶,
Бир кўлингда Қуръон бўлсин.

Туркчадан
Файзи ШОҲИСМОИЛ
таржималари

Шавкат Усмон ВАЛИЕВ

Нечун севмайин...

Қуръон десам, олам кўмилар нурга,
Қуръон ўқиб, қалблар тўлар сууруга.
У осийни бошлар Ҳаққа – Фафурга,
Ҳақ каломин нечун севмайин, дўстлар.

Аллоҳим ҳидоят берди, уйғондим,
Соялар чекинди, нур ичра ёндим.
Ҳар ҳарфи азиздир менга юз жондин,
Ҳақ каломин нечун севмайин, дўстлар.

¹ бекорга, бехудага

² Ҳаққа етишган

³ машъала

⁴ урф-одат

⁵ тинчлик, осойишталик

⁶ компьютер

Куръон нозил бўлди араб тилида,
Куръон тили бўлур жаннат элида.
Ҳикматини билдик Ҳақ расулидан,
Ҳақ каломин нечун севмайин, дўстлар...

Куръон ила не-не тилсим ечилар,
Куръон суйган қулни Аллоҳ кечирар.
Жаннатида Кавсардан сув ичирап,
Мен нечун севмайин Куръонни, дўстлар...

Эрназар ТОПИЛ

Нафсиңи ҳаддан ошмасин

Охират экинзори

Дунё гўзал, умр шошқин,
Яшяйпмиз хотиржам.
Бу неъматнинг шукрини
Қанча қилсак, шунча кам...

Нафсиңи енгигб олишга
Бир имкон бу, қолма кеч.
Бевафо деб нолишга
Ҳаққимиз бормикан ҳеч?

Илм-ҳикматни уққанлар
Хаёт сирин билишди.
Вақт фанимат, ҳар нафас
Яхши амал қилишди.

Нафсинг ҳаддан ошмасин,
Уни тергаб йўлга сол.
У сенингмас, сен унинг
Жиловини кўлга ол.

Эрназар, сўзни бас қил,
Ҳолингни бил, тавба де.
То очиқдир кўзларинг
Охиратинг фамин е.

Бешариқ

Tўртлик
Ўлим ҳақлигини аниқ биламиз,
“Бевафо дунё” деб маҳзун бўламиз.
Бевафо қайрилиб бир жилва қилса,
Ўлим ҳам эсда йўқ, кувнаб-куламиз.

Оҳангарон тумани

Абдулносири БОБОМИРЗАЕВ

Ҳиммат бергин

Ажал билмас ёшу қарини,
Ҳар жон санаар ой-йилларини.
Омон сақлай қалб гавҳарини,
Ўзинг қувват бергин, Аллоҳим.

Яхши ишга яхшилик бўлар,
Зулм охир сарфайиб сўлар.
Кўнгил имон нурига тўлар,
Ўзинг ҳиммат бергин, Аллоҳим.

Наманган

Эрож МИРЗО

Она меҳри

(Болаларга)

Мени ёруғ жаҳонга
Келтирган мунис онам.
Меҳр билан менга оқ
Сут берган мушфиқ онам.
Кечалари бошимда
Ўтиаркан беором.
Мен-чи, унга бепарво
Олганман нуқул ором.
Онам ўтгатган менга
Секин-аста туришни,
Сўнг авайлаб, етаклаб
Тетапоя юришни.
Онамни шод қиласкан
Лабимдаги табассум.
Кувнатар экан уни
Тилимдаги такаллум.
Шундай экан, борлигим
Онамнинг борлигидан.
Унинг меҳри, соғинчи
Онаизорлигидан.

*Форсчадан ТИУ талабаси
Ориф АҲМЕДОВ
таржимаси*

МАВЛОНО ҲОФИЗ ТОШКАНДИЙ

Йирик давлат арбоби, аллома ва толмас тадқиқотчи сайёҳ Султон Муҳаммад Ҳофиз Тошкандий ҳижрий саккиз юз тўқсон олтинчи (милодий 1490) йил Паркентда мавлоно Мирзо Камолиддин ибн Алоуддин Али Қушчи оиласида дунёга келди. Яъни, машҳур олим Али Кушчининг неварасидир.

Султон Муҳаммад жуда эрта савод чиқарди. Етти ёшидаёқ Куръонни мукаммал ёд билган, нутқи ҳам равон бўлган. Она тили туркийдан бошқа араб, форс тилларида Эмин-Эркин гаплаша оларди. Тўққиз ёшида мадрасанинг энг ёш толиби бўлди. Ўн бир ёшида мадрасани битирганидан сўнг отаси Мирзо Камолиддин 1501 йили ўғли билан бирга Маккага сафар қиласиди. Ёш Ҳофиз бир йил Маккада замонасининг талай номдор илм даргалари сұхбатларида қатнашади. Диний ва дунёвий илмларни етук ўзлаштирганини кўрсатиб, ҳаммани ҳайратда қолдирали. У ўша ерда жойлашган Байтул ҳикманинг (ҳозирги тил билан айтсан, «Фанлар Академияси»нинг) ёш «Фахрий аъзоси» де-

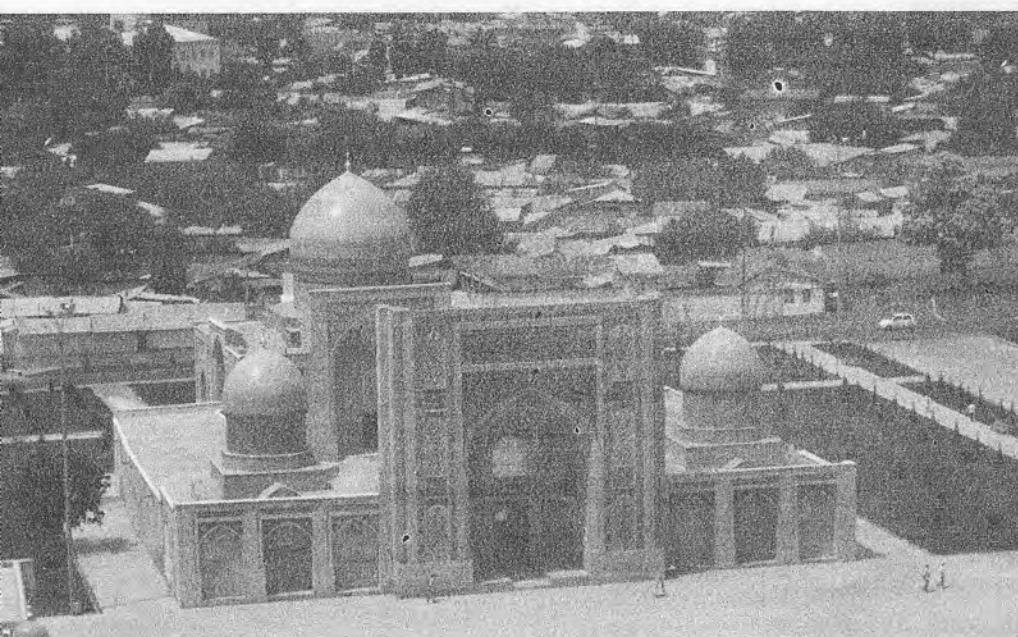
ган шарафли номга сазовор бўлди. Шундан кейин илм-фанда донг таратди. Бағдодда уч йилча қолиб, билимларини мукаммаллаштиришда давом этди. Шу ерда у илмлар сардори – «Шайхулмашойих» деган ном ва ижоза (диплом) олди.

Султон Муҳаммад Ҳофиз Тошкандий ўн беш ёшларидан Исфаҳон, кейин Балх ҳамда Ҳирот шаҳарларига келди. Бу ўлкада ёш Ҳофиз улуғ мутафаккир Алишер Навоий, Абдураҳмон Жомий ва бошқа улуғ зотларнинг қабрларини зиёрат этгач, ота юрти Тошкентга қайтди. Айтишларича, у Ҳиротдалигига Ҳусайн Бойқаро ҳали ҳаёт бўлган. Ниҳоят ватанига қайтган Султон Муҳаммад Ҳофиз Тошкандий илмий фаолиятга қаттиқ берилади ва тезда «тошкандлик Ҳофиз Кўйкий» номи или шуҳрат қозонади.

Ҳофиз Тошкандий ёшлигига икки йирик забардаст олимдан таҳсил олган. Булардан бири – Қозихон нисбали Қози Низом (Низомиддин) Бадахшӣ, бошқаси эса мавлоно Асомиддин Иброҳим Исфароилийдир.

Иккинчи олим ҳақида «Мунтаҳабут таворих» китобида: «...Мавлоно Асомиддин Иброҳим Исфароилий кенг илм аҳли орасида бафоят яхши эътибори ҳам бор эди... яна ул жаноб мавлоно шунчалар бениҳоя кенг феъллик, одамохун, тили ширин, хуш тақрир олим бўлиб, мўътабар таснифлари ҳам бордур...»¹ дейилади.

Тошкент шаҳрининг ҳозирги Со-

бир Раҳимов тумани Чифатой дарвозасидаги Ҳофиз номли маҳалла қадимдан шу улуг зот номи билан аталиб келган. Ҳофиз Тошкандий Паркентдан ушбу маҳаллага келиб турғунашиб қолгани эҳтимолдан йироқ эмас. «Кўйкий» тахаллуси эса Кўҳак қишлоғининг бузилган шакли бўлиши мумкин («кўҳ» - «тоғ» маъносини билдиради).

Ҳофиз Кўйкий Тошкандий истеъододли тарихчи олим, ҳуқуқшунос, таржимон, илми нужум (фалакиёт), жуғрофия, этнография, ҳандаса, риёзиёт, фалсафа, сарф-наҳв соҳаларининг улкан билимдони бўлган, улардан илмий-ижодий ишларида унумли фойдаланган алломадир. «Тарихи жадидаи Тошканд» асари муаллифи Муҳаммад Солиҳ Қорахўжа ўғли ҳам асарида Ҳофиз Кўйкий ҳақида: «Фирдавсмонанд Тошканд диёридағи Ҳофиз Кўйкий маҳалласидан мавлоно Кўҳакий ақлий ва нақлий (диний ва дунёвий илмлар демакдир. – X.З.) илмларида бағоят зўр олим бўлган. Ҳусусан, Жомий Ҳиротийнинг (Абдураҳмон Жомий назарда тутилади. – X.З.) араб тилида ёзилган сарф-наҳвга оид «Шарҳи мулло» номи билан шуҳрат топган «Фавоиди зиёя» асарига шарҳ ёзив, баҳс ва жадал илми қоидаларини аъло даражага етказган. Ҳофиз Кўҳакий Тошканд аҳли ва бошқа жуда кўп ўлка олимларининг ифтихори бўлиб, бутун Даشتி Қипчоқ, Фаргона, Мовароуннаҳр, Бухоро, Эрон ҳамда Шарқий Ҳурсонда ҳам чексиз ҳурмат-эътиборга эга, кенг шуҳрат қозонган забардаст олимдир², деб ифтихор билан ёзгани диққатни торгади.

Ҳофиз Тошкандий ижоди равнақ топиб, камолот чўққисига чиқа бошлаган даври Убайдуллохон даврига тўғри келади. У Убайдуллохон ҳукмронлигининг дастлабки вақтларида бир фурсат пойтахт Самарқандда вазири аъзамлик (бош вазир) лавозимида ҳам турди. Абдуллахон II давларига келиб эса, у илм-фан оламида кўзга кўринган йирик сиймолардан бири сифатида “Алломай замон”, “Маъданни илм ва ҳикмат” (“Илм ва ҳикмат кони”) бўлиб танилди.

Олим турли масалаларга доир ўндан зиёд нодир илмий асарлар ёзив қолдирди. Унинг “Тарихи Тошкандий”, “Мезонул адаб” (Билим ва одоб мезони), “Рисолаи фи фаннийат тафсир вал усул вал фуруъ вал мантиқ вал

калом” (“Тафсир, фиқҳ асослари ва унинг тармоқлари, мантиқ ва калом илми ҳақида рисола”) каби асарлари бизгача етиб келган. Кейинги асари ўша замонларда ёк шуҳрат топган. Бу ҳақда Ҳожа Халифа тўрт жилдли “Сижил Усмоний” китобида хабар беради.

Ҳофиз Тошкандий форс, араб, пушту, урду, ҳинд ва бошқа тилларни, кўпгина ҳаққлар адабиётини, тарихини яхши билган, Шарқ ва Фарбда танилган. У давлат ишлари билан машғул бўлган вақтларида ҳам илмий-ижодий ишларини давом эттирган, мударрислик қилган. Шу билан бирга, олам кезиб, эл таниган. Ироқ, Сурия, Яман, Судан, Жазоир, Туркия, Эрон, Афғонистон, Ҳиндистон, Уйғуристоннинг қатор шаҳарларида саёҳатларда бўлган ва босиб ўтган барча шаҳарлари ҳаққларининг турмуши ҳамда урф-одатлари, маданий, иқтисодий аҳволи билан чукур қизиқиб, қимматли маълумотлар тўплаб борган.

“Сижил Усмоний” китобида айтилишича, Ҳофиз икки марта Ҳиндистонга боради. Биринчи марта Заҳириддин Муҳаммад Бобурнинг 1528 йили Ҳиндистонни фатҳ этиб, бу оламшумул зафарни тантанали нишонлаганида, ўз она юртидан, Ўрта Осиёнинг турли шаҳарларидан, Ҳурсондан, Дашиби Қипчоқ ҳамда ҳатто Сибир хони Кучимхондан ҳам нуфузли меҳмонлар чорлатган эди. Шундай меҳмонлар қаторида Самарқанддан ҳукмдор Убайдуллохоннинг муҳтор элчиси сифатида Ҳофиз Тошкандий ҳам Ҳиндистонга ташриф буюрган. Бобурнинг улкан тантанали қабул маросимида қатнашган. Кейинчалик подшоҳ саройидаги расм-русларни ҳамда Дехли, Ҳайдаробод, Пешовар, Жайпур, Агра, Банорас, Лоҳур, Калкутта, Бомбай, Кашмир ва бошқа қатор жойларда кўрган-кечирганлари, маҳобатли қурилиш иншоотларию у ерларнинг ажойиб-гаройиботлари ва иқлим шароитлари ҳақида маърқ билан ҳикоя қилас экан, унга Бобартон туманида кўрганлари, Лоҳурдаги машҳур Ҳофиз Раҳно боги айниқса ёқиб тушганини, боғнинг гўзаллигини тасвирилашга қалам ожизлик қилишини қайд этади. “Мазкур боф, – деб ёзади Ҳофиз Тошкандий, – худди Боги Эрамнинг ўзгинасидур, деб айтса бўлади. Бу боғнинг бир томони Жамна дарёсига туташ-

ган бўлиб, бу ҳам ҳам бамисоли олтин узукка қўйилган олмос кўздай унинг ҳусни жамолини янада очар ва бафоят кўркамлаштирасар эди»³.

Деҳли ҳақида ҳам у худди шундай дил сўзларини баён этади. Ҳофиз мазкур шаҳардаги масжид, мадраса ва работларни бориб кўрган. Жумладан, у ердаги авлиё Низомиддин, улуғ шоир Хисрав Деҳлавий ва бошқа сиймоларнинг қабрларини зиёрат этган.

Манбалар шоҳидлик беришича, Ҳофиз Тошкандий 1569-1570 йиллари иккинчи марта Ҳиндистонга бориб, Бобурнинг набираси Акбаршоҳ қабулида бўлган. Номдор саркарда ва подшоҳ Мирзо Жалолиддин Муҳаммад Акбаршоҳ бобоси Мирзо Заҳиридин Муҳаммад Бобурни кўрган, у билан мулоқотда бўлган бу улуғ инсонни сарой аъёнлари, давлатнинг юқори мартабали мўътабар кишилари билан Аградан бир кунлик йўлга чиқиб кутиб олган.

Ҳофиз Тошкандийнинг Чингизхон ва ўзбек ҳукмдорларига бағишлаб ёзган нодир тарихий асарлари фан оламида катта аҳамиятта эгадир.

Ўнинчى асрда яшаб ўтган тарихчи аллома Муҳаммад ибн Инъом Шарқий Туркистон – Уйгуристон мамлакати, унинг хоқони Тамғачхон ибн Бугро Қорахон номига форс тилида “Тарихи Туркистон” номли китоб ёзган. XVI аср ўрталарига келиб, бу асарнинг бир нусхасини Ҳофиз Кўйкий Тошкандий топиб, уни диққат билан мутолаа қиласи ҳамда ўзининг кўп йиллик саёҳати асносидағи таассуротлари, тўплаган талай қимматли бой илмий маълумотларидан фойдаланган ҳолда кенгайтириб, “Тарихи Хитой ва аҳволи мулкҳо” номи билан туркий халқлар, элатлар тарихи, ижтимоий-иқтисодий, сиёсий ва маданий аҳволи, расм-руслум, урф-одатлари, шаҳарларнинг жойлашиши, иқлими, табиатининг гўзал ва серманзаралиги ҳақида қизиқарли китоб ёзади.

Мавлоно Султон Муҳаммад Ҳофиз Тошкандий XIV-XV асрларда яшаб ўтган икки иирик аллома – Али ибн Муҳаммад Сайд ибн Нариф Журжоний билан Саъдиддин Тафтозонийга бағишлаб ҳам асар ёзган. Шунингдек, бу икки забардаст олим ўртасида ўтган адабиётшунослик мунозараларининг моҳиятини ёритиш мақсадида

“Истиораи тамсила” номли китобини ҳам битган.

Истамбулга борганида Абу Айюб Ансорий қабристонига бориб, улуғ фалакшунос боғоси Мирзо Алоуддин Али Кушчи қабрини зиёрат этган. У салжуқийлар ҳукмдори ва унинг вазири аъзами (бош вазири) Муҳаммад пошшонинг беҳад ҳурматига сазовор бўлган. Ўз навбатида узоқни кўра билувчи, ўткир фикрли ва юксак тафаккурли Султон Салим эса Ҳофиз Тошкандийни илму фазилатда, камолу амалиётда чексиз иқтидорли, салоҳиятли, тили ширин киши эканини кўриб, унга Туркияда қолишини сўраб, вазири аъзам лавозимини таклиф қилган. Бироқ улуғ олим ўзига билдирилган бундай беҳад улуғ ҳурматлар учун бафоят миннатдорлигини изҳор этиб, султоннинг таклифини узр или рад этади ҳамда ота юрти Тошкентга қайтади ва қолган ҳаётини бутунлай илмий ишларини давом эттиришга бағишлийди.

Мавлоно Ҳофиз Кўйкий Тошкандийнинг яна бир машҳур «Тарихи олий Чингиз» («Чингизхон ва унинг авлодлари тарихи») асари мўғул ва ўзбек халқлари тарихига доирдир. Бу китоб манбаларнинг аниқ ва тўлалигига кўра бошқа асарлардан ажralиб туради. Муаллиф ушбу асарини ёзишда умрининг кўп қисмини мўғул ҳукмдорлари саройида ўтказган эронлик номдор тарихчи Баҳоуддин Муҳаммад Ҳожа Алоуддин Отамалик Жувайнининг (1213-1283 йиллар) «Тарихи жаҳон қушои ал-Жувайн» («Жаҳонни фатҳ этган жаҳонгир Чингизхон ҳақидағи тарих») номли асаридан, шунингдек, яна бир забардаст олим ҳамда замонасининг табиби, давлат арбоби бўлган Фазлуллоҳ Рашидуддиннинг (1247-1318 йиллар) «Жомеъ ат-таворих» («Танланган тарих») ҳамда Ҳамидуллоҳ ибн Абу Бакр ибн Аҳмад ибн Насир Мустофиј Қазванийнинг (1350 или вафот этган) «Нузҳатул қулуб» («Қалблар беzagisi») асарларидан кенг фойдаланган.

Ҳофиз Кўйкий ўзи мутолаа этган, манзур ҳамда мақбул деб топган китобларнинг очиқ саҳифаларига фикр-мулоҳазаларини ёзиб қолдирган, айримларига шарҳ ҳам битган. Улардан бири тошкентлик мавлоно Соний Ёрмуҳаммад ибн Пирмуҳаммад Мирхусайнининг «Муаммо» асаридир. Ҳофиз Тошкандий бу асарнинг бош қисмидаги очиқ

МУСТАҲКАМ ИМОРАТ

саҳифасига ўз қўли билан форс тилида ёзиб қўйган ушбу сўзларини келтиришимиз мумкин: «Таажжуб ва ҳайратли иш бўлубдур. Бу қандайин гоҳарки, мавлоно Соний ҳазратлари ушмунча маҳфий сирларни бениҳоят балофат ва латофат тариқи билан – маоний хазинасин таомила такмилда тамоман қиёлубурлар».

Олимнинг мавлоно Асомиддин Иброҳим Исфароилийнинг нахвга оид «Мезонул адаб» асарига «Ужолатул баён фи шарҳал мезон» («Мезон шарҳининг тезкор баёни») номли шарҳи ҳам маълум.

Хоғиз Кўйкий 1584 йили 94 ёшида Тошкентда вафот этган. Унинг қабри Тошкент шаҳрида, машҳур Қаффол Шоший (Ҳаср) мақбараасига киравериша үнг томондадир.

Мавлоно Хоғиз Тошкандийнинг «Шарҳи одобул мунозара» («Одоб-ахлоқ тўғрисидаги мунозара китобига шарҳ») асарининг 1604 йили Балх шаҳрида машҳур хаттот Муҳаммад Замон кўчирган нусхаси, шунингдек, араб тилида ёзилган «Фавойиди зиёйа» номли асари, устози Асомиддин Иброҳим Исфароилийнинг форсча «Шарҳул мезон», «Дастурил фаройиз» номли китобларига ёзган шарҳлари Ўзбекистон Фанлар академияси Абу Райҳон Беруний номидаги Шарқшунослик институтидаги сақланмоқда.

Ҳабибулоҳ ЗАЙНИДДИН

¹ Абдуқодир Мулкшоҳ Бадавоний. «Мунтаҳабут таворих», ЎзФАШИ институти жамғармаси, инв. 25.

² «Мунтаҳабут таворих», 239-бет.

³ Муҳаммад Солиххўжа ўғли. «Тарихи жадида Тошканд», ЎзФАШИ институти жамғармаси, инв. 11073, 11-12-вараклар.

Ҳар қандай иморат пойдевордан бошланади. Пойдеворнинг пишиқлиги иморат мустаҳкамлигини белгилайди. Шу боис қурилишда бино пойдеворига алоҳида эътибор берилади. Ёшлар маънавияти борасида кўрсатилаётган фамхўрликдан мақсад мустақиллигимиз пойдеворнинг янада мустаҳкам бўлишини таъминлашдир. Тошкент Ислом университетига янги бино қурилиб, байрам арафасида талабаларга топширилган шундай эзгу мақсад йўлида жуда хайрли иш бўлди.

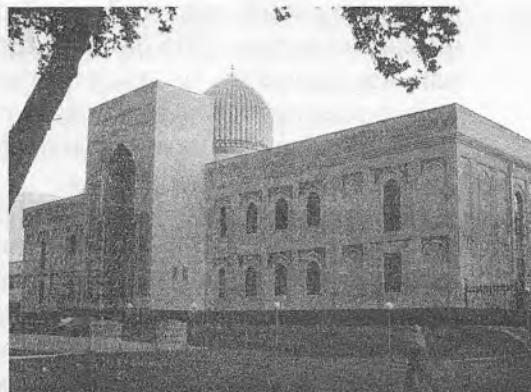
Ушбу олий ўкув юртинг асосий вазифаси диний ва дунёвий билимларни, чет тилларни чуқур ўзлаштирган юқори малакали мутахассислар тайёрлашдир. Бу мутахассислар аждодларимизнинг бой илмий-маънавий меросини пухта ўрганиб, бугунги қадриятларимиз билан уйғунлаштиришга, шу орқали жамиятимизни маънавий жиҳатдан янада ривожлантиришга хизмат килишади.

Бино қурилишида миллий ва замонавий меъморлик анъаналари уйғунлашган. Нақшли кошинлар билан безалган пештоқ, баланд гумбаз унинг кўркини янада оширади. Дарсхоналар замон талабида жиҳозланган. 850 ўринли катта ва кичик зал турли анжуман ва учрашувларни юқори дара-

жада ўтказиш имконини беради. 135 ўринли ахборотманба марказида 40000 номдаги дарслик, кўлланма ва адабиётлар жамланган. Марказнинг электрон қидириув тизими талабалар, устозлар учун қулаги.

Инсон кимгадир керак эканини англаса, кўнглида яшашга, яхши бўлиб яшашга иштиёқ уйғонади. Билдирилган ишончни оқлашга ҳаракат қиласи.

Бугун ёшларимиз кўнглида ота-онаси, яқинлари, Ва-

тани олдидағи бурч ва вазифаларни англаш, уларни кўнгилдагидек адо этиш иштиёқи ортаётгани кузатилади. Бу иштиёқ әл-юртига керакли одам эканини англаганларда кучли бўлади.

Тошкент Ислом универсitetining кўркам биноси устозларни ҳам талабалирини янги ютукларга илхомлантириши табиий.

Зумрад ФОЗИЛЖОН
КИЗИ

(Мавзуга доир суратлар муқованинг
1—3-саҳифаларида.)

ИСЛОМ ТАРАҚҚИЁТ БАНКИ

Саудия Арабистонининг Жидда шаҳрида 1973 йил 18 декабрда Ислом Конференцияси Ташкилотига аъзо мамлакатлар молия вазирларининг биринчи анжумани тўплган, ўшанда Ислом Тараққиёт банкига асос солинган эди. Банк аъзо мамлакатлар ва жаҳондаги кўпгина ўлкаларда Ислом кўрсатмалари ва йўл-йўриқларига мувофиқ шаклда иқтисодий ривожланишини кўллаб-кувватлаш, ижтимоий тараққиётга кўмаклашишни мақсад қилган. 1975 йил 20 октябрдан расман иш бошлаган бу молия тизими мусулмон оламининг давлатлараро ташкилоти ҳамда «Жаҳон банки» мақомига сазовор бўлди¹.

Ислом Тараққиёт Банки (ИТБ) энг йирик, кўпқиррали пул ётқизувчилардан ҳисобланади. Айни чоқда у Ислом мамлакатлари иқтисодий ривожланишига кўмакни мувофиқлаштиришнинг ягона маркази ҳамdir. Бош қароргоҳи Жидда шаҳрида жойлашган. ИТБга 57 мамлакат аъзо бўлган. Работ (Марокаш), Куала Лумпур (Малайзия) ва Олмота (Қозогистон) шаҳарларида учта худудий қароргоҳи бор.

Ислом динори ИТБнинг ҳисоблашдаги пул бирлигидир. Бугунги кунда банкнинг ҳиссадорлик сармояси номинал қиймати ўн минг Ислом динорига тенг бўлган, умумий қиймати олти миллиард Ислом динорини ташкил қилувчи (бир динор 1,4 АҚШ долларига тенг) 600 минг ҳиссадан иборат².

Банк аъзо мамлакатлarda Ислом дини қонун-қоидаларига мувофиқ тарзда турли шаклларда – яъни, қарз бериш, лизинг (насия-харид) савдони молиялаш, музораба, мушорака каби амалиётлар қиласи, турли лойиҳаларни маблағ билан таъминлайди.

Банк тижорат мақсадида экспорт ва импорти молиялаш амалиётларига, Ислом банкларининг махсус сармоя жамғармалари билан турли кўринишларда аъзо мамлакатлар ўртасида савдони ривожлантиришга яқиндан кўмаклашади.

ИТБ Исломнинг асосий манбалари, мужтаҳид уламолар ишлаб чиқсан ижтиҳод фатво ва ҳукмларга таяниб иш олиб боради. Ислом тараққиёт банки муносабатлари куидаги ҳукмларга асосан амалга оширилади:³

– молиявий муомалаларнинг барчасида, яъни, қарз беришда, савдода ва муддатли маблағлар ажратишида рибо ман этилади;

– фойда ва зарар билан боғлиқ барча пул тўловлари аниқ белгиланади;

– банк Ислом дини ҳукмлари асосида амалга оширилаётган амалиётлар бўйича келишувларни кафолатлайди, Ислом Конференцияси Ташкилотининг “Ислом фиқҳ мажлиси” кенгашига мурожаат қилиб, барча муаммо ва ихтилофларга ечим топади.

ИТБ ҳам оддий банклардагидек, молиялаштиришнинг қарз бериш, насия (лизинг), узайтирилган муддатга сотиш, ҳиссадорлик сармоясида қатнашиш, қарз ўйларини очиш каби шаклларда иш юритади.

ИТБнинг вазифалари:

– аъзо мамлакатлардаги корхоналар низом маблағида иштирок этиш орқали фойдали лойиҳаларни молиялайди;

– аъзо мамлакатларининг ижтимоий ва иқтисодий қисм лойиҳаларига сармоялар кўяди;

– аъзо мамлакатларда фойдали лойиҳаларни, корхоналарни ва турли дастурларни молиялаштириш мақсадида хусусий ҳамда давлат қисмларига қарз беради;

— аниқ мақсадлар учун махсус жамғармалар ташкил қиласи ҳамда уларни бошқарди. Жумладан, банк аъзолари бўлмаган мамлакатларда мусулмон жамоаларига ёрдам кўрсатади;

— аъзо мамлакатларнинг четга мол чиқариш савдосини, хусусан, асосий товарлар савдосини ривожлантиришга ёрдам кўрсатади;

— аъзо мамлакатларга техника ва технологиялар билан кўмаклашади;

— иқтисодий ривожланиш учун зарур кадрларни ўқитиш имкониятини кенгайтиради;

— иқтисодиётнинг барча соҳаларида илмий изланишларни йўлга қўяди.

Молиялаштирилиши маъқул деб топилмайдиган бир неча амалиётлар ҳам бор:⁴

1. Кафолатланган фойда. Молиячи ўзи сармоя қўйган корхона олган нақд фойдадан фойда олиши лозим, аммо олдиндан белгиланган ёки ҳисобланган фойда олиниши ман этилади.

2. Farap (мавхумлик). Тўлиқ хабардорлик бўлиши шарт. Мақсади ва баҳоси олдиндан аниқланмаган ва белгиланмаган ҳар қандай амалиёт шубҳали ҳисобланади ва амалга оширилмайди.

3. Майсир (чайқов, қимор). Банқдан олинган маблағлардан таклиф ва шартномалар ёрдамида қалбаки амалиётларни амалга оши-

риш ёки фойда олинишини кафолатлайдиган шартномалар тузиш мақсадида фойдаланиш мумкин эмас.

4. Ахлоқий сифатга эга бўлмаган сармоялар. Ислом динида маълум товарлар, хусусан, спиртли ичимликлар, қурол-аслаҳа, чўчқа гўшти кабилар савдоси ман этилади. Бундай товарларни ишлаб чиқариш ҳам тақиқланади. Шунингдек, ИТБ турли хилдаги майшат, қимор бозори, улар билан боғлиқ соҳаларни молиялаштирмайди.

Ислом Конференцияси Ташкилотига аъзо мамлакатлар Ташқи ишлар вазирларининг 1996 йил 2 октябрда Нуй Йоркда бўлиб ўтган йиллик мувофиқлаштирувчи йиғилишида Ўзбекистон Республикаси ИКТнинг тенгҳуқуқли аъзоси бўлган. Ўзбекистон Республикасининг ҳалқаро молия институтлари билан ҳамкорлигини кенгайтириш мақсадида ҳукуматимиз 2003 йил 27 августда “Ислом Тараққиёт банкига аъзолик тўғрисида”ги қарорни қабул қилди.

Ўзбекистон Республикасининг ИТБ билан ҳамкорлиги мамлакатни иқтисодий-ижтимоий ривожлантиришга йўналтирилган турли дастурлар ҳамда қарорлар доирасида, ҳукумат белгилаган устуворликлар билан ўзаро узвий алоқада амалга оширилиши лозим. Банк молиявий кўмаги билан бунга ўз ҳиссасини қўшиш учун улкан салоҳиятларга ва имкониятларга эгадир⁵.

Аҳаджон ҚўШАҚОВ,
таҳқиқотчи

¹ “Ал-банк ал-исламий лит-танмийятини”. “Имтияз пресс”. In Jidda. 2000 г. стр. 14.

² ИТБ расмий сайти – www.IDB.org/; www.isdb.org/.

³ www.IDB-group.com .

⁴ Р. Йўлдошев. «Ўзбекистон Республикасининг ИТБ билан ҳамкорлиги». “Бозор, пул ва кредит”, 2003 й. 9-, 12-сонлар.

⁵ “Бозор, пул ва кредит” журнали, 2003 йил, 9-сон, 60-бет.

ХУРСАНДЧИЛИК КУНИ ҒАНИМАТ

Ўн бир ойнинг султони рамазон ойи ҳам ўтди. «**У ойда бир кечадар, минг ойдан афзалдир.**» Минг ой саксон уч йилу уч ой бўлади. Бу кечани ибодат – илтижо, тасбех, дуо, намоз билан ўтказиб, минг ойда эришишимиз мумкин бўлган савобни кўлга киритдик.

Бутун мусулмон оламига, жумладан, юртимизга ҳам рамазоннинг файзи, футухи, баракаси ёйилди. Масжидларимиз тўлиб тошди. Хатми қуръонлар қалбларимиз губорларини ювди. Кўнгилларимиз равшан тортди, ихлосимиз ошди. Амри маъруф, нахийи мункарлар кўзимизни очди, нафсни енгишни ўргандик. Зеҳнимиз ўткирлашди, теврагимизга ақл ва ибрат кўзи билан қарай бошладик, жаҳз ва ғазабимизни ичга ютишга, гийбат ва ножоиз ишлардан тийилишга ўргандик. Тил ва кўзимизни харомдан асрой оладиган бўлдик.

Рамазон рўзасининг мукофоти жаннат. Рўздорлар Аллоҳ таолонинг марҳамати билан жаннатнинг Район номли эшигидан жаннатга кирадилар.

Пайғамбаримиз (алайҳис-салом) марҳамат қиласидилар: «Агар киши рамазон ойида Аллоҳ таоло розилиги учун бир нафл ибодат ёки хайрли амални бажарса, гёё рамазондан бошқа ойда бир фарзни бажаргандек бўлади. Ва ким, рамазонда бир фарзни адо этса, гёё рамазондан бошқа ойда етмишта фарзни адо қўлганча савобга эришади».

Кудсий ҳадисда Аллоҳ таоло марҳамат қиласиди: «Рўза мен учундир ва унинг мукофотини Ўзим бераман».

Рамазон рўзасидан олган тарбиямизнинг яна бири, инсон ўзи учун эмас, ўзга учун ҳам фидойилик қилишни ўрганиши керак экан. Дунёни тинч, осойишта тутиб турган, халқларни, инсонларни бир-бирига меҳрли-муҳаббатли қилган нарса фидойилик, биродарлик, ўзини бағиша, мардлик эмасми?!

Рамазон ер ва осмонлар зийнатланадиган, юракларни юмшатиб гўзаллаштирадиган бир ой. Жаннат эшиклари очилиб, жаҳаннам эшиклари беркитилган ой.

Пайғамбаримиз Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) бундай марҳамат қиласидилар: «Агар

инсонлар рамазон ойидаги мукофотлар, савоблар, неъматлар ва раҳматлар кўплигини билсалар эди, рамазоннинг йил бўйи давом этишини хоҳлаган бўлар эдилар». Рамазон охирлаганида ҳар бир мўмин-мусулмоннинг бир оз ғамгин бўлиб қолиши шундан.

Бу йилги рамазондан ҳам ҳисобсиз марҳамат ва ажрларга эга бўлиб, жисмимиз соғлом, руҳимиз мусаффо, хулқимиз гўзал бўлган ҳолда чиқяпимиз, иншаллоҳ. Бу ютуқ қувонч ва севинчга боисдир, албатта.

Саодатта олиб борувчи йўл ва унга эришилган кун кутлуғдир. Рамазон ҳайити куни ана шундай қутлуғ кун. Бир қудсий ҳадисда Аллоҳ таоло бундай марҳамат қиласиди:

“Ҳайит куни саҳарда Ҳақ таоло фаришталарни ер юзига тушишга буюради. “Эй фаришталар, гувоҳ бўлинглар, рамазон ойида рўзасини тутган ва намозини ўқиган қулларимга совфа ва мукофот қилиб розилигимни бердим ва уларнинг гуноҳларини магфират этдим”. Сўнгра бандаларига хитоб қиласиди: “Эй қулларим, бугун охиратингиз учун нима хоҳдайтисиз, иззат ва жалолим ҳаққи, ҳаммасини бераман... Сизнинг хато ва кусурларингизни кечираман. Иззат ва жалолимга қасам, мен сизни разил ва расво қилмайман, маҳзун ҳам қолдирмайман”, дейди.

Илоҳим, шундай бўлсин!

Азиз юртдошлар, рамазон ҳайитингиз қутлуғ бўлсин. Хурсандчилик куни ҳам ғанимат. Уни байрамга яраша кўтаринки бир руҳда ўтказайлик. Ота-оналаримизни, опа-сингилларимизни, акаукаларимизни, дўсту биродарларимизни ошиқиб зиёрат қиласидик. Беморларни йўқлаб, кўнгилларини кўтарайлик, дардларини аритайлик. Аллоҳ таоло марҳамат қиласиди: “(Тақвадор зотлар) яхши ёмон кунларида инфоқ-эҳсон қиласидиган, ғазабларини ичларига ютадиган, одамларнинг (хатокамчиликларини) афв этадиган қишилардир” (Оли Имрон, 134).

Муҳаммад ВАФО

